

ZANGBOEKJE

VLUCHTOORD UDEN.

ZANGBOEKJE

ten dienste van
de vluchtelingen

't Poverken zingt zoowel van
armoe als van weelde.

P. STOKVIS EN ZOON, 's-HERTOGENBOSCH.

GEESTELIJKE LIEDEREN.

1.

Smeekezang tot het H. Hart.

SOLO.

1.

O God ! de zee verhief haar woeste baren,
De storm brak los op 't uitgestrekte meer,
En wij verschrikt door alle die gevaren,
Wij vallen hier voor uwe voeten neer :

KOOR.

O God van Vrede, reik ons uw hand,
Aanhoor onze gebeden,
Voor 't dierbaar Vaderland ! (bis.)

2.

Uw heilig Hart verschijnt ons in dit duister,
Het geeft ons troost, Het lenigt onze smart,
Van Uwe leer bestraalt ons weer de luister,
Al onze hoop is in uw Heilig Hart !
O God van Vrede, enz.

3.

Hoopt en vertrouwt in 't midden der gevaren,
Hoopt en vertrouwt in dezen duist'ren nacht :
Rond Jesus' Hart, daar zullen wij ons scharen,
Het God'lijk Hart, Dat geeft ons moed en kracht !
O God van Vrede, enz.

4.

O Heilig Hart, zoo liefd'rijk en zoo machtig,
Bescherm uw volk in 't dringendste gevaar.
O Heilig Hart, wees uwer Liefde indachtig,
Dat zij ons land voor ondergang bewaar !
O God van Vrede, enz.

2.

Communielied.

Lambrecht Lambrechts.

E. Hullenbroeck.

1.

Gij mocht hem eind'lijk dan zien rijzen,
 Den blijden dag van uw verlangen!
 Gij mocht uw God, uw Zaligmaker,
 Dan in uw juichend hart ontvangen!
 Bid voor uw ouders, voor uw vrienden!
 Dat God hen zegen moge geven!
 Gij zijt nu rein gelijk een engel:
 Blijf, blijf een engel heel uw leven!

2.

Geen mensch kan 't zoet mysterie peilen:
 God liet zijn gouden hemelzalen,
 Om voor een kind, een nietig schepsel,
 Met al Zijn liefde neer te dalen!
 Bid voor uw ouders, voor uw vrienden!
 Dat God hen zegen moge geven!
 Gij zijt nu rein gelijk een engel:
 Blijf, blijf een engel heel uw leven!

3.

Wil God nu reine wederliefde,
 En eeuwig trouwen dank bewijzen:
 Zijn hartebloed kwam u verkwikken,
 Zijn dierbaar lichaam kwam u spijzen!
 Bid voor uw ouders, voor uw vrienden!
 Dat God hen zegen moge geven!
 Gij zijt nu rein gelijk een engel:
 Blijf, blijf een engel heel uw leven!

3.

Strijders van Jezus.

1

Vooruit, naar den strijd, naar de glorie!
 Vooruit! onder Jezus' geleid,

4

Aan ons zal zijn de victorie,
 De Kroon der onsterfelijkheid.

2.

Wij hebben verzaakt aan de zonde,
 Het wereldsch plezier zijn wij moe,
 Aan Jezus zijn wij nu verbonden.
 Aan Jezus behooren wij toe.

3.

O broeders, geen uitstel kan 't lijden.
 Vooruit dan op Jezus' gebod!
 Wat zijn en gevaren en strijden
 Voor hen die ten strijd gaan met God!

4.

Den blik in het harte geheven
 Wij zullen noch buigen noch beven
 Op 't Kruis, op ons legerbanier!
 Maar strijden en dapper en fier.

5.

Ja, wij blijven Jezus beminnen
 En volgen getrouw in den strijd,
 Dan zullen wij 't hemelrijk winnen,
 En daar triomfeeren altijd.

4.

Heer Jezus heeft een hofken.

1.

Heer Jezus heeft een hofken, daar schoon' bloe-
 (men staan,
 Daarin soo wil ick plucken gaan, 't is wel gedaen.
 Refrein.

Men hoort daar niet dan Engelsanc en harpenspel
 Trompetten en klaretten en die veelkens alsoo wel.

5

2.

Die lelikens, die ick daer sag, zijn suiverheid;
Die soete violetten zijn ootmoedigheid.

Refr. Men hoort daer, enz.

3.

De schoone purper Roose was de leijdsamheid;
De schoone vergulde goude bloem gehoorzaamheid.

Refr. Men hoort daer, enz.

4.

Maer de allerschoonste, beste bloem al in den hof,
Dat was de Heer Jesus soet, dus zij Hem lof.

Refr. Men hoort daer, enz.

5.

Och! Jesus, al mijn goed en al mijn saligheid,
Maeck van mijn hert Uw hoveken, het is bereijdt.

Refr. Men hoort daer, enz.

5.

De Heer is mijn Herder.

J. J. L. Ten Kate.

1.

De Heer is mijn Herder! 'k Heb al wat mij lust;
Hij zal mij geleiden

Naar grazige weiden;

Hij voert mij al zachtken aan waat'ren der rust.

2.

De Heer is mijn Herder! Hij waakt voor mijn ziel;
Hij brengt mij op wegen

Van goedheid en zegen;

Hij schraagt m'als ik wankel; Hij draagt m'als
(ik viel.

6

3.

De Heer is mijn Herder! Hem blijf ik gewijdt;
'k Zal immer verkeeren

In 't huis mijnes Heeren;

Daar volgt mij Zijn zegen, die 't harte verblijdt.

6.

Op bergen en in dalen.

A. v. d. Berg.

1.

Op bergen en dalen,

En overal is God;

Waar wij ook immer dwalen,

Of toeven, daar is God;

Waar mijn gedachten zweven

Of stijgen, daar is God;

Omlaag en hoog verheven,

Ja, overal is God!

2.

Zijn trouwe Vaderoogen

Zien alles van nabij;

Wie steunt op zijn vermogen,

Die dekt en zegent Hij;

Hij hoort de jonge raven,

Bekleedt met gras het dal,

Wil zelfs de muschjes laven,

Ja, zorgt voor 't gansch heelal.

7.

O. L. V. Onbevlekt Ontvangenis.

August Cuppens.

Lodewijk de Voght.

1.

Daar bloeide eene Lelie met zuiverlijke pracht,
Vóór eeuwen en tijden in 't diepst van Gods
(gedacht....

7

Zij was toch zoo schoone! Zij bloeide toch zoo
(blank!
Er looft Haar naar weerde noch mensch, noch
(eng'lenzang!

2.

Vandaag is die Lelie, zoo menige eeuw verbeid
Op aarde gesproten in reine heerlijkheid.
't Zijt Gij, o Maria, o Lelie, eeuwig schoon,
Gods Bruid en Gods Dochter en Moeder van
(Gods Zoon!

3.

Al de engelenchooren begroeten heden de aard':
Zij geeft hun, o wonder! een Koningin gebaard!
O hemelsche Lelie, Gij zijt onze eeuw'ge Roem,
Gij zijt van de wereld de vlekkellooze Bloem!

8.

Lichtmis.

August Cuppens. Lodewijk de Voght.

1.

O Simeon, stokoude man, ga 't Wichtje te gemoet
Dat U en heel de wereld nu op nieuw verjon-
(gen doet!
Daar treedt de blijde Moeder aan, de koninklijke
(Maagd
Die wetgetrouw, het Offeriam ten tempel binnen-
(draagt.

2.

Nu moogt gij vredig rusten gaan, gij oude,
(trouwe knecht,
Uwe oogen hebben 't Heil gezien U door Gods
(Geest voorzeggd,
Gij hebt het eeuwig Lentelicht der volk'ren blij
(begroet,
Uw Jezus aan het hert gedrukt met heil'gen
(liefdegloed.

8

3.

En Gij, o zonbektelede Vrouw wier zegenrijke
(schoot
De zuiverlijke tempel was die 't Eeuwig Licht
(besloot,
O bid dat Gods genadelicht doorstrale ziel en zin
Van al wie U als moeder mint en dient als
(Koningin.

9.

Memorare.

1.

O Goedertierenst' aller vrouwen.
Gedenk dat in dit ballingsoord
Geen sterveling U vol vertrouwen,
Gebid heeft en niet is verhoord.
Gij helpt uw kinderen in gevaren,
Gij zijt hun steun en moed in nood
Gij zijt hun bijstand in bezwaren,
Hun al in leven en in nood.

2.

Dit wetend, Jonkvrouwe ongeschonden,
Hervat ik den verloren moed,
Nu zuchtend over mijne zonden,
O Moeder, val ik u te voet.
Ik zeg vaarwel aan 't zond'ig leven,
Ootmoedig kniel ik voor Uw troon,
't Verleden wordt mij wis vergeven,
Gij zijt mijn voorspraak bij Uw Zoon.

3.

O Goede Moeder onzes Heeren ;
Ik heb U immer teer bemind.
Wil Jesus gramschap van mij keeren,
Ook ik, Maria, ben uw kind!
Geef mij dan een van uw genaden
Ach ! laat mij niet verloren gaan :
Wil dit mijn smeeken niet versmaden
Maar hoor mijn bee genadig aan.

9

10.

Vigilie van Kerstmis.

August Cuppens.

Lodewijk de Voght.

1.

Herderkens, Herderkens, die er zoo vroom,
 Wakende bidt in de slapende velden,
 Schuchtere herderkens, laat uwen schroom,
 Luistert wat blijdschap wij zingende melden!
 Gloria in excelsis Deo! (3 maal.)

2.

't Kindje door hemel en aarde verwacht,
 Duizendmaal schooner als 't licht waar w'in
 (zweven,
 't Wordt van een Maagd nu ter wereld gebracht,
 Om u verlossing en vrede te geven.
 Gloria in excelsis Deo! (3 maal.)

3.

Gaat nu tot Hem die in 't kribbeken rust
 De arremkens open om vrede te bieden,
 Vrede die 't menschenwee troostende sust,
 Hemelsche gunst voor goedwillige lieden!
 Gloria in excelsis Deo! (3 maal.)

11.

Kerstnacht, schooner dan de dagen.

J. v. d. Vondel.

1.

Hemelsche gunst voor goedwillige lieden!
 O Kerstnacht, schooner dan de daegen,
 Hoe kan Herodes 't licht verdraegen
 Dat in uw duisternisse blinkt.
 En wordt gevierd en aengebden!
 Zijn hooghmoed luistert na geen reden
 Hoe schel die in zijn ooren klinckt.

10

2.

Hij pooght d'onnoosle te vernielen
 Door 't moorden van onnoosle zielen
 En weckt een stad- en landgeschrey.
 In Bethlehem en op den acker
 En maect den geest van Rachel wacker
 Die waeren gaet door beemd en wey.

3.

Bedruckte Rachel, schort dit waeren:
 Uw kinders sterven martelaeren
 En eerstelingen van het zaed
 Dat met uw bloed begint te groeien
 En heerlijk tot Gods eer zal bloeien
 En door geen wreedheid en vergaet.

12.

De Herderkens lagen bij nachte.

1.

De herderkens lagen bij nachte,
 Ze lagen bij nacht in het veld.
 Ze hielden vol trouwe de wachte;
 Ze hadden hun schaapjes geteld.
 Daar hoorden zij de Engelen zingen,
 Hun liederen vloeiend en klaar;
 De herders naar Bethlehem gingen;
 't Liep tegen het nieuwe jaar.

2.

Toen zij er te Bethlehem kwamen,
 Daar schoten drie stralen dooréen:
 Een straal van omhoog zij vernamen,
 Een straal uit het kribje beneen;
 Toen vlamde er een straal uit hun oogen,
 En viel op het Kindeke teer;
 Zij stonden tot schreiens bewogen,
 En knielden bij Jesus neer.

11

3.

Maria, die bloosde van weelde,
 Van ootmoed en lieflijke vreugd ;
 De goede Sint Jozef, hij streelde,
 Het Kindje, der menschen geneugt.
 De herders bevalen te weiden
 Hun schaapkens aan de engelschaar:
 Wij kunnen van 't kribje niet scheiden,
 Wij wachten het nieuwe jaar.

4.

Och Kindje, och Kindje, dat heden,
 In 't nedrige stalletje kwaamt ;
 Ach laat ons uw paden betreden,
 Want Gij hebt de wereld beschaamd.
 Gij komt om de wereld te winnen,
 Den machtigsten vijand te slaan :
 De kracht uwer liefde van binnen,
 Kan wereld, noch hel weerstaan.

13.

Uit Oostenlanden.

El. van Wouwe.

1.

Uijt Oostenlanden
 Kwamen met offerhanden
 Drij Coningen gereijst naer Bethlehem,
 Wel vijf hondert mijlen verre,
 Door 't verlichten van een sterre,
 Die zij verloren te Jerusalem,
 Die zij verloren te Jerusalem.

2.

Met dapper schreden
 Zijn dees Wijze getreden,
 De sterre leijde haer weer tot in den stal ;
 Siet, daer hebben zij gevonden,

In slechte doecxkens gewonden,
 Een kintjen Coninck, heer en Godt van al.
 En God van al, een kintjen Coninck, enz.

3.

Dees Coninghen weder
 Vielen voor 't kintjen neder,
 Wiens vriendelijk wezen alle herten winckt ;
 't Gaf den zegen aan dees vorsten,
 't Soogh zijn moeders lieve borsten ;
 Zij riepen al met vreught: „den Coninck drinckt
 Den Coninck drinckt!” Zij riepen al met vreught.

4.

Als zij den zegen
 Van 't kind hadden gekregen,
 Zij naemen oorlof weer naer hun rijk te gaen ;
 Doch Herodes den snooden
 Meijnt dit Soete Kint te dooden
 Dus wees den engel hun een ander baen, een
 (ander baen
 Dus wees den engel hun een ander baen.

14.

Laat ons gaan om te bezoeken.

1.

Laat ons gaan om te bezoeken
 Dat klein kindje zoet van aard,
 Dat Maria heeft gebaard.

Refrein.

Voor wien dat des hemels geesten
 Staan te beven met ootmoed,
 Leit hier in 't midden van de beesten !
 Ziet wat dat de liefde doet !

2.

Die het alles heeft geschapen
 En gekleed al wat er leeft,

Leit hier naakt van kou en beeft.
Refr. Voor wien dat des hemels geesten.

3.

Zoete kind, voor ons geboren !
Voor uw lijden, voor uw smert,
Ziet, wij schenken u ons hert.
Refr. Voor wien dat des hemels geesten.

15.

Hoe leit dit Kindeken ?

1.

Hoe leit dit kindeken hier in de kou ;
Ziet eens hoe alle zijn ledeken beven ;
Ziet eens hoe dat het weent en krijt van rouw ;
Refrain.

Na, na, na, na, na, kindeken teer,
Ei, zwijg toch, sus, su, en krijt niet meer.

2.

So, ras dan, herderkens, komt naar den stal ;
Speelt een zoet liedeken voor dit teer Lammeken ;
Mij dunkt, het nu welhaast slapen zal.
Refr. Na, na, na, enz.

3.

En gij, o Engelkens, komt ook hier bij ;
Zingt een motetteken voor uwen Koning ;
Wilt hem vermaken door uw melodij.
Refr. Na, na, na, enz.

16.

Ons Heeren Besnijdenis.

Aug. Cuppens. Lodewijk de Voght.

1.

Kindje lief, ik ben zoo arm,
Heb geen wiegske dan mijn arm,
Heb geen heul voor uwen nood

14

Dan mijn boezem en mijn schoot....

Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.

2.

Ach ! dat ge onder droef geschrei
't Merk ontvingt der slavernij,
Moog' uw lijden, moog' uw pijn
De arme zondaars batig zijn !
Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.

3.

Ach ! dat ik uw jeugdig bloed
Al te vroeg zien vloeien moet !
Moog' uw bloed en uw getraan
Al verzoenend opwaarts gaan !
Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.

17.

Jesus en St. Janneken.

I. H. B.

1.

Lestmaal, op eenen zomerschen dag,
Hooft wat dat ik bevalligs zag,
Van Jesus en Sint Janneken.
Zij speelden met een lammeken,
Al in dat groen geklaverd land,
Met een pap-schoteltjen in hun hand.

2.

Hun witte, vette voetjes die waren bloot,
Hun lipkens waren als koraal zoo rood ;
Die zoete vette paterkens.
Die zaten daer bij de waterkens,
Het zonneken dat scheen al zoo heet.
Zij deden malkaer in 't melksken bescheed.

3.

De Moeder maekte op staende voet,
Van suiker en melk een pappeken zoet,

15

Daer zaten toen die pap-baerdekens !
Daer aten die slabbaerdekens !
Zij waren zoo vroolijk en zoo blij,
Geen koningsbanket en heeft er bij.

4.

Na tafel dankten zij Onzen Heer,
En vielen op hun kniekens neer.
Maria gaf hun een kruiseken,
Daertoe een suiker huiseken.
En zong hen stillekens in den slaep,
En naer het stalleken zoo ging het schaep.

VADERLANDSCHE LIEDEREN.

18.

Belgisch Volkslied.

1.

O Vaderland, o edel land der Belgen
Zoo machtig steeds door moed en werkzaamheid
De wereld ziet verwonderd uwe telgen
Aan 't hoofd van kunst, van handel, nijverheid
De vrijheidszon giet licht op uwe wegen
En onbevreesd staart gij de toekomst aan.
Gij mint uw vorst, zijn liefde stroomt u tegen
Zijn hand geleidt u, op de gloriebaan.

2.

Woei eens de storm ons toe uit vreemde streken
Blijft, Vlaming, Waal, vereend met hart en ziel,
Ons voorgeslacht heeft nooit een stap geweken
Maar streed met moed en zegepraald' of viel.
Het roept ons toe bewaart 't erf uwer vad'ren
Bewaart hun roem, uw eendracht zij uw macht,
O luistert nooit naar lafaards en verad'ren
Weg met alwie het vaderland veracht.

3.

Aan 't fiere land waarvoor ons Vad'ren treden
Behoort ons hart, behoort ons goed en bloed.

16

Werd ooit de grens door vreemden overtreden
Wij schoten toe met Vlaamschen heldenmoed.
Laat overal 't driekleurig vaandel wappren,
In dorp en stad, bij burger en soldaat
Dat zinnebeeld is heilig voor de dapp'ren
Wee hem die 't ooit wou schenden of versmaadt.

19.

Nederlandsch Volkslied.

J. W. V. Dalfsen.

J. W. Wilms.

1.

Wien Neerlands bloed door d'adren vloeit,
Wien 't hart klopt fier en vrij,
Wie voor zijn volk van liefde gloeit,
Verheff' den zang als wij,
Hij roem' met allen welgezind,
Den onverbreekbren band,
Die Neerland en Oranje bindt,
Vorstin en Vaderland, Vorstin en Vaderland.

2.

Bescherm o God, bewaak den grond,
Waarop onz' adem gaat,
De plek waar onze wieg op stond,
Wellicht ons sterfuur slaat.
Wij smeeken van uw Vaderhand
Met blijden kinderzin,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor land en Koningin, voor land en Koningin.

3.

Dring' luid van uit ons feestgedruisch,
De bee uw hemel in :
„Blijv' met ons oud Oranjehuis
Het volk steeds één gezin !”
Ja, ook in tijden, droef en bang,
Weerklink' aan allen kant :
„Bewaar de Koninginne lang,
En 't lieve Vaderland, En 't lieve Vaderland !”

17

Vlaamsche Leeuw.

H. van Peene.

1.

Zij zullen hem niet temmen,
 Den fieren Vlaamschen Leeuw,
 Al dreigen zij zijn vrijheid
 Met kluisters en geschreeuw.
 Zij zullen hem niet temmen,
 Zoolang één Vlaming leeft,
 Zoolang de Leeuw kan klauwen,
 Zoolang hij tanden heeft.
 Zij zullen hem niet temmen,
 Zoolang één Vlaming leeft,
 Zoolang de Leeuw kan klauwen,
 Zoolang hij tanden heeft.

2.

De tijd verslindt de steden,
 Geen tronen blijven staan!
 De legerbenden sneven:
 Een volk zal niet vergaan.
 De vijand trekt te velde,
 Omringd van doodsgevaar
 Wij lachen met zijn woede,
 De Vlaamsche Leeuw is daar.

3.

Hij strijdt nu duizend jaren
 Voor Vlaandren's dierbaar lot,
 En nog zijn zijne krachten
 In al haar jeugdgenot.
 Als zij hem machteloos denken
 En tergen met een schop,
 Dan richt hij zich bedreigend
 En vreeslijk voor hen op

Wee hem! den onbezonnen
 Die, valsch en vol verraad,
 Den Vlaamschen Leeuw komt streelen
 En trouweloos hem slaat.
 Geen enkle handbeweging
 Die hij uit 't oog verliest.
 En, voelt hij zich getroffen,
 Hij stelt zijn maan en briescht.

21.

Wilhelmus.

Marn. v. St. Aldegonde.

1.

Wilhelmus van Nassouwe
 Ben ick van Duytschen bloet;
 Den Vaderlant ghetrouwe
 Blijf ick tot in den doot.
 Een prince van Oranjen
 Ben ick vrij onverveert;
 Den Coninck van Hispanjen
 Heb ick altijd gheëert.

2.

Mijn schilt ende betrouwen
 Sijt ghij, o Godt: mijn Heer!
 Op U so wil ick bouwen,
 Verlaet mij nummer meer!
 Dat ick toch vroom mach blijven
 U die naert 't aller stont,
 Die tyranny verdrijven,
 Die mij mijn hert doorwont.

Naar wijd en zijd.

G. Th. Autheunis. 1 F. E. Gevaert.

De tijd spoedt heen, en bakent reeds de laan,
 Waar ook nieuwere tijden ons wenken :

Wij volgen fier, en zullen langs de baan,
 Onze roemrijke vaadren gedenken.

Is uw bodem hier klein, ginds toch wacht u een
 (strand

Als een wereld zoo groot, waar uw vlag staat
 (geplant.

Immer vooruit, dappere telgen,
 Moedig en vrij, vast hand in hand ;
 God omsluite in zijn zegen de Belgen

Vorst en land !

2.

Uw lange vree, zoowel als kamp en strijd,
 Heeft uw vuisten verhard bij het werken :

En wat ge schiept, en bouwdet wijd en zijd,
 Draagt uw eerlijken naam, en uw merken,

Zwelt uw ader te nauw, voor uw bruischende bloed,
 Laat het stroomen alom, als een vruchtbare vloed:

Immer vooruit, dappere telgen,
 Moedig en vrij, vast hand in hand ;
 God omsluite in zijn zegen de Belgen

Vorst en land !

3.

O heil'ge grond, der vaadren erf en bouw,
 Door hun zweet en hun bloed ons verkregen;
 Of verre of na, hem zullen hou en trouw,
 Hunne zonen bewaren in zegen.

Wijken kinderen uit, hier toch vaardig geschaard.
 Zijn er duizenden steeds, en beschermen den haard.

Immer vooruit, dappere telgen,
 Moedig en vrij, vast hand in hand ;
 God omsluite in zijn zegen de Belgen

Vorst en land !

20

De Zwarte Leeuw.

J. de Laet.

1.

Ziet gij den Zwarten Leeuw niet rijzen,
 Zoo fier op 't trotsche gouden veld ?
 Ziet gij zijn forsche reuzenklauwen,
 Waarvan een slag den vijand velt ?
 Ziet gij zijn bloedige oogen gloeien ?
 Ziet gij zijn maan zoo breed verward ?
 Die Leeuw is onze Leeuw van Vlaanderen
 Die rustend nog de wereld tart !

2.

Hij sloeg zijn klauwen op het Oosten,
 En 't oosterheir vlood siddrend heen ;
 Zijn klauw vernielde „d'halve mane"
 Van d'ongetemden Sarrazeen.
 Dan toog hij weder naar het Westen,
 En schonk, hun dapperheid ten loon,
 Aan d'onversaagdsten zijner zonen
 Een konings- of een keizerskroon.

3.

Hij sluimert nu ; der Wallen koning
 Beknell' hem vrij in ijzren band ;
 Hij sture nu zijn rooversbenden
 Tot op des Leeuwen vaderland !
 Maar, zoo de Leeuw ontwaakt, gij roovren !
 Wordt ge allen door zijn klauw verscheurd :
 Dan wordt uw trotsche witte Lelie
 Door hem met bloed en slijk besmeurd !

21

Ons Vaderland.

Th. Stevens.

J. Blockx.

1.

Waar de Maas en Schelde vloeien,
 En de frissche weiden bloeien,
 Waar nog eiken, sterk en trotsch,
 Ruischen in het dichte bosch :
 Daar is ons vaderland, (bis)
 Dit heilig pand, (bis)
 Het schoone Vaderland.

2.

Waar het kille grafgesteente,
 Dekt der Vaders gebeente,
 Waar ons Moeder heeft gesust
 En een gade ons eerbaar kust ;
 Daar is ons vaderland, (bis)
 Dit heilig pand, (bis)
 Het dierbaar Vaderland.

3.

Waar de Neringen en Gilden
 Nooit den schedel buigen wilden,
 Waar het kloeke voorgeslacht
 Nedersloeg de Fransche macht ;
 Daar is ons vaderland, (bis)
 Dit heilig pand, (bis)
 Het edel Vaderland.

4.

Waar de Dietsche tonen galmen
 In de daverende psalmen,
 Waar het forsche krijgsgeschreeuw
 Dreunde : „Vlaanderen den Leeuw !”
 Daar is ons vaderland, (bis)
 Dit heilig pand, (bis)
 Het edel Vaderland.

In de vreugde en in de smarte
 Ligt dat land ons aan het harte ;
 Moedig steunen wij de vaan ;
 Wen het geldt ons volksbestaan !
 Hoog leve 't Vaderland, (bis)
 Dit heilig pand, (bis)
 Hoog leve 't Vlaamsche land !

25.

't Kruis van Vlaanderen.

1.

O kruise den Vlaming, door moeders hand
 Op 't voorhoofd gedrukt en in 't harte geplant.
 O kruis voor de nachtrust, o kruis voor het werk,
 O kruis aan de haardstee, o kruis op de kerk,
 Geen hand zal u schenden, geen storremgeweld
 Dat kruisbeeld in Vlaandren ooit nedervelt.

2.

Eens velde den vijand het kruisbeeld neer,
 Toen grepen ons' knapen naar vaders geweer,
 En moeder verborg hun haar vliemende smart
 En spelde hun bevend het kruis op het hart.
 „Gaaf nu, mijn kinderen en strijdt voor Gods kruis
 Het voer' U ten zege, en breng' U weer t'huis”.

3.

Niet een heeft het hoofd voor den kogel gebukt,
 Zij vielen, het kruis op hun lippen gedrukt;
 Het kruis op hun borst was wel rood van hun bloed,
 Maar sterven voor 't kruis dat is Vlamingenmoed.
 O! Moeder en ween niet in 't eenzame huis
 Uw kind is gestorven in d'armen van 't kruis.

4.

O! kruise dat rijst aan den rand van het woud
 O! kruise van hardsteen, met letteren van goud

Gij zijt met den Vlaming in 't graf gedaald,
Gij rijst uit zijn graf nu en zegepraalt.
O, kruis in het bloed onzer helden geplant,
Bewaar steeds en zegen ons Belgenland!

26.

Klokke Roeland.

A. Rodenbach.

J. Destoop.

1.

Boven Gent rijst, eenzaam en grijs,
't Oud Belfort zinbeeld van 't verleden;
Somber en grootsch, steeds stom en doodsch,
Treurt de oude held op 't Gent van heden;
Maar soms hij rilt. En eensklaps gilt,
Zijn bronzen s'emme door de stede:
Trilt in uw graf, trilt Gentsche helden,
Gij, Jan Hyoens, gij Artevelden;
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand,
En luide storm in Vlaanderland.

2.

Een bont verschiet schept 't bronzen lied,
Prachtig weertoovrend mij voor de oogen.
Mijn ziel herkent het oude Gent:
't Volk komt gewapend toegevlogen,
't Land is in den nood: „Vrijheid of dood!”
De gilden komen aangetogen.
'k Zie Jan Hyoens, 'k zie de Artevelden,
En stormend roept Roeland den helden:
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand,
En luide storm in Vlaanderland.

3.

O heldentolk, o reuzenvolk,
O pracht en macht van vroeger dagen!
O bronzen lied, 'k wete uw bedied,
En ik versta 't verwijtend klagen;

Doch wees getroost: Zie 't Oosten bloost
En Vlaandrens zonne gaat aan 't dagen.
Vlaandren den Leeuw! Tril oude toren,
En paar uw lied met onze koren;
Zing: Ik ben Roeland, 'k kleppe brand,
Luide triomf in Vlaanderland.

27.

De Noordzee.

Em. Hiel.

E. Hullebroeck.

1.

Wie kust er zoo driftig der duinen zand?
Wie klotst er zoo blij, zoo juichend aan ons
(strand?)

Wie geeft er ons zout in het bloed,
En moed in het krachtig gemoed?
Hoezee! Dat is de Noordzee!
De zee van Nederland!

2.

Wordt ze ooit door de vijanden aangerand,
Dan walst rood van bloed, haar zilveren gol-
(venband,

Wij weren den vijand af,
Of zinken met hem in het graf.
Hoezee! de wilde Noordzee!
De zee van Nederland.

28.

De Leeuwen dansen.

Guido Gezelle.

J. van Hoof.

1.

Het Vlaamsche heer staat immer pal,
Daar 't winnen of daar 't sterven zal;
Alhier, aldaar, aan lange lansen,
De leeuwen dansen!

2.

De winden schudden met geweld,
De zwarte blomme in 't geluw veld ;
De kwaden zien, beneen de transen,
De leeuwen dansen !
Met bezemen zoo komen ze af,
Om 't Vlaamsche volk af te ransen,
Als ijdel kaf, dat 't zweerd onweerd is :
De leeuwen dansen ! (3 maal).

3.

Harop ! Harop ! de trompe steekt :
De boeien los, de banden breekt !
Ten vijand in ! dat op zijn schansen
De leeuwen dansen !
Sta vuist en voet de vane omtrent !
En gij die God noch eere en kent
Ruimt bane, eer op uw veege bansen
De leeuwen dansen ! (3 maal).

29.

De Schelde.

Th. Stevens.

H. Mestdagh.

1.

Door de Nederlanden,
Naar de wijde diepe zee,
Stroomt de schoone Schelde,
Stroomt de schoone Schelde !
Heil en leven brengt ze mee !
Des juichen wij :
O Schelde, o Schelde,
O, machtige prachtige vloed,
Wees gegroet !

2.

Door de Nederlanden,
Waar de krijg heeft uitgewoed,
Stroomt de vrije Schelde,

Maar de vrijheid kostte bloed !
Toch juichen wij :
O Schelde, o Schelde,
O Machtige, prachtige vloed,
Wees gegroet !

3.

Door de Nederlanden,
Vroolijk zingend eeuwen lang,
Stroom, o lieve Schelde,
Stroom, o lieve Schelde,
Vrij van vreemden band en dwang !
Dan juicht ons kroost :
O Schelde, o Schelde,
O Machtige, prachtige vloed,
Wees gegroet !

30.

Vlaanderen.

Hoffman van Fallersleben. G. A. Antheunis.

1

Vlaanderen, Vlaanderen, dag en nacht
denk ik aan u.
Waar ik ook ben, waar ik ook ben en vaar
gij zijt mij altijd naar.
Vlaanderen, Vlaanderen, dag en nacht
denk ik aan u.
dag en nacht denk ik aan u.

2.

Vlaanderen, Vlaanderen, boven al
heb ik u lief :
gij al mijn lust, gij al mijn lust, mijn smart,
gij ligt mij diep in 't hart.
Vlaanderen, Vlaanderen, boven al
heb ik u lief :
boven al heb ik u lief.

3.

Vlaanderen, Vlaanderen, 't allen tijd.
blijft gij mijn lief,
Neem van mij hart, neem van mij hart en hand,
neem mijne trouwe ten pand!
Vlaanderen, Vlaanderen, 't allen tijd
blijft gij mij lief,
't allen tijd blijft gij mij lief.

31.

Beiaardlied.

J. de Geijter.

Peter Benoit.

1.

Dan mocht de beiaard spelen
Van al uw torentransen:
Dan mocht de grijsaard kweelen,
Dan mocht de jonkheid dansen.

2.

Dan schiept gij opgetogen
Tot Prinsen, Vlaamsche steden!
Die onder zegebogen
Op zegewagens reden.

3.

Dan liet Gij uw rondeelen
En kanten gevels glansen;
Dan hieldt Gij landjuweelen;
Dan vlocht Gij lauwerkransen.

4.

Dan spreiddet Gij voor de oogen
Uw vrijheid, Kunst en Zeden.
Op allen mocht Gij bogen:
Om allen werdte Ge aanbeden.

28

32.

Lied der Vlamingen.

Em. Hiel.

Peter Benoit.

1.

Waar Maas en Schelde vloeien,
De Noordzee bruist en stormt;
Waar vrede en kunsten bloeien,
De Vrijheid mannen vormt;
Waar velden, wouden, weiden
Als gaarden rijk beplant,
De weelde en vreugd verspreiden,
Daar is, ons Vaderland! (bis)

2.

Daar stijgen uit 't verleden
De Keerl en Clauwaert op;
Zij hebben stout gestreden,
Verplet den vreemden kop,
Hun goed, hun bloed, hun leven
Met mildheid steeds verpand,
Om ons te kunnen geven
Het vrije, Vaderland. (bis)

3.

O Vaderland, o vrijheid
Gij adelt ons gevoel,
Wij zweren ook met blijheid:
Uw toekomst is ons doel!
Wij zullen, jonge scharen,
Steeds onzen plicht gestand,
Met hand en hart bewaren
Het heil'g, Vaderland. (bis)

33.

Mijn Vlaanderen heb ik hartelijk lief.

Th. Coopman.

G. Antheunis.

1.

Mijn Vlaanderen heb ik hartelijk lief.
Mijn Vlaandren boven al!

29

Dat is 't refrein, 't is het liefdelied,
Dat ik nooit vergeten zal.

2.

Des morgens, als de zonne lacht,
Dan zing ik blij, vol lust,
Zoo zalig als de brave man,
Die vrouw en kindren kust.

3.

Des avonds, wen ik, moe van zin,
Mijn stille ruststee zoek,
Dan bid ik: „Vlaandren, Vlaandren lie“,
Mijn Vlaandren, houdt u kloek!....”

4.

En 'k droom dan, 'k droom van roem en macht
En d'eeuwen gaan voorbij.
En dreunend klinkt het schild
En dreunend klinkt het „Schild en vriend“,
En 'k zie mijn Vlaandren vrij!

5.

Mijn Vlaandren heb ik hartlijk lief,
Mijn Vlaandren boven al!
Dat is 't refrein, 't is het liefdelied,
Dat ik eeuwig zingen zal.

34.

Artevelde.

Nap. Destanberg.

F. A. Gevaert.

1.

Wie herbracht hier de rust, op een teeken
Van zijn hand?

Wie verbond al de burgers als broedren
In één band?

't Was de held, 't was de held en de roem van
(ons land.

Hij herbracht hier de rust, op een teeken
Van zijn hand.

30

2.

Wie vond werk voor het volk door het lijden
Overmand?

Wie verbond aan het nijvrige Vlaanderen
't Britsche strand?

't Was de held, 't was de held en de roem van
(ons land.

Hij vond werk voor het volk door het lijden
Overmand.

3.

Wie stond recht als ons Vlaandren verraden
Lag aan band?

En wie sloeg op hun beurt de tirannen
Neer in 't zand?

't Was de held, 't was de held en de roem van
(ons land.

Hij stond recht als ons Vlaandren verraden
Lag aan band.

35.

Vlaanderland.

Th. van Rijswijk.

R. Hol.

1.

Voor Vlaandrens gouden kusten,
Klinke aller lofgeschal;
Daar waar ons vaadren rusten
En 't nakroost wonen zal:
Waar moeder ons eens baarde
En opleidde aan heur hand;
O dierbaarst land der aarde,
O Vlaanderland!

2.

Hier rooken geen vulkanen,
Uit bergen hoog van kruin;
Slechts heffen de eiken lanen
Zich boven veld en tuin.

31

Dat geeft er vaster waarde
Dan kolk en klippig strand ;
O schoonste land der aarde,
O Vlaanderland !

3.

Beroemd voor duizend jaren
De heele wereld rond,
Om uwe vrome scharen
En vruchtbren akkergrond ;
Geen nabuur evenaarde
In kunstmin en verstand,
Het roemrijkst land der aarde,
Ons Vlaanderland !

4.

Geen vijand overheerde
Hier ooit het voorgelacht ;
Der oudren koenheid weerde
Steeds list en overmacht,
En 't kroost dat nooit ontaarde,
Gedenkt der vaadren trant.
O dierbaarst ons op aarde
O Vlaanderland !

36.

Omdat ik Vlaming ben.

Lambrecht Lambrechts.

M. Mathijssens.

1.

Waarom ik voor geen vreemden buig ?
Waarom ik met Van Maerlant juich ?
Zijn leuze voor de mijne erken ? —
Omdat ik Vlaming ben !

2.

Waarom ik bij mijn stillen haard
De taal der vaadren heb bewaard
En aan geen andren toon gewen ? —
Omdat ik Vlaming ben !

32

3.

Waarom ik aan mijn kindren leer :
„Maak Vlaandren groot gelijk weleer !”
Waarom ik, hopen, juich met hen ? —
Omdat ik Vlaming ben !

4.

Waarom ik 't goede Vlaamsche diet
Mijn hart blijf schenken en mijn lied,
Mijn adem en mijn wakkre pen ? —
Omdat ik Vlaming ben !

37.

Strijdkreet.

;Julius de Geijter.

Peter Benoit.

1.

Hoerah ! Hoerah !
Wij wilden wat was recht,
Hoerah ! Hoerah !
En wonnen wat wij wilden !

} 2 maal.

2.

Reist de wereld rond
reizet, hoort en ziet,
leeft er grooter volk,
vrijer is het niet.
Dit danken wij der vadren moed,
voor vrijheid ook ons laatste goed en bloed.

3.

Hoerah ! Hoerah !
Wij wilden wat was recht,
Hoerah ! Hoerah !
En wonnen wat wij wilden !

33

3

Ik ben de Zanger van 't Hollandsche lied

F. v. d. Meij-Horland.

Adr. v. Tetterode

1.

Ik ben de zanger, die trekt door het land,
 Een zwerver langs velden en wegen.
 In dorpen en steden, langs weiden en strand,
 Klinkt helder mijn stemme u tegen!
 Ik ben er de drager van 't Hollandsche lied,
 Ik breng het in huizen en zalen,
 Dat lied is mijn trots, ik ruil het niet
 Voor 't schoonst uit oneigene tale.

2.

Ik ben de zanger van lust en van leed,
 Ik deel in de vreugden en smarten,
 En waar ik verschijne, mijn lied is gereed,
 Dat spreekt tot de Hollandsche harten!
 Ik ben er de drager van 't Hollandsche lied,
 Ik breng het in huizen en zalen,
 Dat lied is mijn trots, ik ruil het niet
 Voor 't schoonst uit oneigene tale.

3.

Ik ben de zanger, die zingt voor mijn land,
 Of anderen ook smalen en tarten,
 Ik kloep aan uw woning, mijn luit in de hand,
 En roep met mijn lied tot uw harte:
 Weest met mij de dragers van 't Hollandsche lied,
 O! breng het in huizen en zalen,
 Het blijve uw trots, ons Vaderlandsch lied,
 Dat lied der eigene tale.

39.

Mijn Nederland.

P. Louwerse.

R. Hol.

1.

Waar de blanke top der duinen
 Schittert in den zonnegloed,

En de Noordzee vriend'lijk bruisend,
 Neerlands smalle kust begroet.
 Juich ik aan het vlakke strand (bis)
 'k Heb u lief mijn Nederland. (bis)

2.

Waar het lachend groen der heuvels
 't Kleed der stille heide omzoomt,
 Waar langs rijk beladen velden,
 Rijn of Maas of Schelde stroomt.
 Klinkt mijn lied op ouden trant, (bis)
 'k Heb u lief, mijn Nederland. (bis)

3.

Blijf gezegend land der Vadren,
 Make u eendracht sterk en groot,
 Blijve 't volk der Koninginne
 Houw en trouw in nood en dood.
 Doe zoo ieder 't woord gestand, (bis)
 'k Heb u lief, mijn Nederland. (bis)

40.

Vlaanderen, dierbaar Land.

Frans Liekens.

J. Broeckx.

1.

Wat zingt die hooge toren toch,
 Die draagt der eeuwen kroon?
 Zijn lied is smart, zijn lied is rouw,
 Om Vlaandrens diepen hoon!
 O heerlijk land van 't oude Diet
 Maak zegezang van 't bronzen lied!

2.

Vlaandren, dierbaar land,
 Verbreek uw band, O Vlaandren!
 Vlaandren, dierbaar land,
 Verbreek uw band, Vlaanderland!

3.

Wat zingt die trouwe Schelde toch,
 Al slingrend door het land,
 Waar Vlaandrens rijkdom wiegewaagt,
 In gouden zonnebrand?
 De Schelde roept: O Vlaming, waak!
 Het geld! uw eigen aard en spraak!

4.

Klink dreunend dan o torenzang,
 En golvenlied ruisch voort;
 Giet troost en fierheid in het hart
 Van die uw stemmen hoort!
 Maakt Vlaandrens volk, zoo lang geknecht
 Gereed ten strijd voor taal en recht.

41.

Kent gij wel het Land?

F. Snellaert.

G. Antheunis.

1.

Kent gij wel 't land,
 Waar de vrijheid woont
 Van voor duizend jaar,
 En nog immer troont?
 Waar een heldenvolk,
 Onversaagd en groot,
 Vorsten overwon
 En de vree hun bood?
 Ja, Ja, dit schoone land,
 Ja, Ja, dit schoone land,
 Dat is Vlaanderland,
 Dat is Vlaanderland,
 't Is mijn lieflijk, dierbaar vaderland!
 Ja, vaderland!

2.

Kent gij wel het land,
 Waar het jong geslacht

Bastaardij en dwang
 In het aanzicht lacht?
 Waar de knapenschap,
 Het verleen getrouw,
 In den wilden wind
 Hare vlagge ontvouwt?
 Ja, ja, enz.

3.

God .beware 't land,
 Waar nog zooveel goed
 't Leven henenspreidt
 In het kokend bloed!
 Want, niet waar? zulk land
 Is een schat der aard.
 Schoon van grenzen klein
 Eene wereld waard.
 Ja, ja, enz.

42.

Vaderlandslied.

J. P. Heije.

W. Smits.

1.

Komt knapen en meisjes verheft nu in koor
 Den grond die uw wieg heeft gedragen
 Uw lied klinkt de beemden van 't Vaderland door,
 Dat d'oogen op u houdt geslagen.
 Dat Vaderland eert en verheerlijkt gij nu,
 Eens, hopen wij, eens zal het fier zijn op u. (bis)

2.

In moed en in kennis, in vroomheid en deugd,
 Was 't eenmaal het sieraad der aarde;
 Die glorie verbleekte; maar 't wacht van uw jeugd
 Dat gij het herstelt in zijn waarde:
 Dan: als gij het eert en verheerlijkt als nu
 Dan moge dat Vaderland fier zijn op u. (bis)

Wel op dan, o knapen, slechts moed en verstand
 Verwint in den kamp met het leven :
 Wel op dan, o meisjes, slechts sierlijke hand
 Kan waardig een zegekrans weven ;
 Dien moed, die bevalligheid leerdet gij nu.
 Het Vaderland eischt hen als schatting van u. (bis)

43.

Vaarwel, o mijn lief Kempenland !

S. Daems.

J. Lemmens.

1.

Vaarwel, o mijn lief Kempenland !
 Lief Kempenland, vaarwel !
 Weg moet ik naar een vreemde strand.
 Lief Kempenland, vaarwel !
 Mijn land, dat ik verlaten moet.
 Wees mij nog hartelijk gegroet.

Refrain.

Lief Kempenland, vaarwel, vaarwel !
 o mijn lief Kempenland ! Lief Kempenland,
 (vaarwel, vaarwel !
 Lief Kempenland, vaarwel !

2.

Gij lacht mij toe met veld en wei ;
 Lief Kempenland, vaarwel !
 Gij groet mij met uw woud en hei ;
 Lief Kempenland, vaarwel !
 God weet dat ik met hart en zin
 Mijn Kempen immer trouw bemin. (Refr.)

3.

Hoe treurig is mij 't scheiden niet !
 Lief Kempenland, vaarwel !
 Ik meng mijn tranen bij mijn lied ;
 Lief Kempenland, vaarwel !
 Maar keer ik ooit nog in uw' schoot,
 Zoo blijf ik trouw u tot den dood. (Refr.)

Kent gij de streek ?

A. Decarne.

1.

Kent gij de streek van God verkoren,
 Effene vlakte, diep verschiep,
 Wemelend veld waar 't gulden koren
 Liefelijk zingt zijn ruischend lied ?

KOOR.

Vlaanderen lief, gij zijt dat land
 Dat uitverkoren,
 Dat boven al de kroone spant,
 Mijn Vlaanderland ! (bis.)

2.

Kent gij de streek, waar blijde stroomen
 Mandel en Lei- en IJzervliet,
 Kronkelend van den heuvel komen,
 Vloeiende tusschen lisch en riet ?
 Vlaanderen lief, gij zijt dat land
 Der blijde stroomen,
 Dat boven al de kroone spant,
 Mijn Vlaanderland ! (bis.)

3.

Kent gij de meerschen zonder palen
 Dampend alom van Meiedauw ?
 Tintlend tapijt vol goud-koralen,
 Purper en rood en gloeiend blauw ?
 Vlaanderen lief, gij zijt dat land
 Der goud-koralen, enz.

4.

Kent gij de streek van 't blonde Noorden ?
 't Waait er en buischt er 's winters fel,
 Zoet zingt de wind zijn wilde akkoorden,
 't Kind van de streek verstaat ze wel.
 Vlaanderen lief, gij zijt dat land
 Van 't blonde Noorden, enz.

5.

Kent gij de streek der Vlaamsche tongen,
Kent gij den klank van 't Vlaamsche lied?
't Lied dat Kaproen en Klauwaart zongen
Telkens ze Roelant strijdwaarts riep?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der Vlaamsche tongen, enz.

6.

Kent gij de streek waar 'k ben geboren,
Waar dat ik kind en kersten werd?
Kent gij de klok en d'hoogen toren,
Mij alle twee zoo dier aan 't hert?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Waar 'k ben geboren, enz.

45.

Waar ligt mijn dierbaar Vaderland?

J. Moreels.

F. Andelhof.

1.

Waar ligt mijn duurbaar vaderland?
Is 't Henegouw? Is 't Haspegouw?
Is 't waar de Samber kronklend vloeit,
Of de Mehaigne zachtjes stoeit?

Refrein.

O neen, o neen!

Mijn vaderland is niet zoo klein!

O neen, o neen!

Mijn vaderland is niet zoo klein!

2.

Waar ligt mijn duurbaar vaderland,
Is 't Vlaanderen? Is 't Kempenland?
Is 't waar de boekweit geurig bloeit?
Of waar het heidebloempje groeit? (Refr.)

40

Daar past voor uw voetekes
Een blommenspreet;
En 't meezek en het merelke
En de nachtegaal,
Het kwedelt en het vedelt er
In dichtersaal:
Daar in den velde, enz.

3.

We tieren er lijk boomekes
In bloeiende kracht,
Bij zalig zoete droomekes
En liefdemacht,
Ons kiekskens geven eiers en
Ons schaapje melk;
Een koeksken en een pappeken
Is goed voor elk;
Daar in den velde, enz.

4.

En drijft daar langs het waterke
De kinderkeschuit,
We kiezen ons een „praterke”,
Het joligst uit;
Een keirelken, een schilderken
Uit 't Scheldeland,
Een keirelken volbloedig en
Van Vlaamschen trant!
Daar in den velde, enz.

48.

De Vink.

Lambrecht Lambrechts.

Jos. de Clereq.

1.

Trientje loerde door de bloemen
Van de jonge dorenhaag,
Dorst'ig naar een gultig knikje,
Naar een schalk „Mooi weer vandaag!”

43

2.

Maar zij schrok en trok
Den blonden kop weer vlug terug,
Want een vink riep op den appelboom :
Trien, Trien, ik heb het gezien! Ha, ha!

3.

Trientje lag in 't zoldervenster
En ze dacht: „Ik ben alleen!“
Over 't moskleed van den gevel
Gleed een briefje naar beneen.
Maar zij schrok, enz.

4.

Trientje liet zich medelokken
In 'het lieve lentegroen,
En ze wou het halsje rekken,
Rekken naar een malschen zoen.
Maar zij schrok, enz.

5.

Vlugger, stouter werd Katrientje
Als zij achter 't haagje zat,
Als zij 't lieve ventje wachtte,
Als hij om een toetje bad.

6.

En zij schrok of trok
Den kop niet meer zoo vlug terug,
En zij lachte, toen de vink begon :
Trien, Trien, ik heb het gezien. Ha, ha!

49.

Hemelhuis.

R. de Clercq.

Em. Hullebroeck.

1.

Door mijn woning
Speelt een zonnig licht.

44

'k Voel me een kleinen koning
In mijn grooten plicht :
Vrouw en kind te schragen
Op mijn sterke jeugd,
En ze hoog te dragen
In mijn vreugd.

2.

Daar op 't schouwke,
Prijkt mijn eenig kruis.
Wees mijn engel, vrouwke,
Wees mijn hemel, huis.
Wees mijn stoutste roemen,
Wees mijn zoetste troost,
Frissche levensbloemen,
Krachtig kroost.

3.

O mijn kinderen!
Graaggebroken brood!
Zou 't geluk vermind'ren,
Waar de last vergroot?
Zou men armoe lijden
Om een mondje meer?
Och! waar menschen strijden,
Helpt de Heer!

50.

Lapper Crispijn.

R. de Clercq.

Em. Hullebroeck.

1.

De schoentjes gaan er met paren,
En jammer, de menschen ook.
't Verstand komt niet vóór de jaren.
De liefde? Wat vuur en wat rook!
Ach, wisten 't de vliegende gaaien,
Ze werden 't vrij leven niet moe
Ik zitte mijn schoentje te naaien,
En trekke mijn draadje toe.

45

2.

Hoe groeide uit dat lustig Grietje
 Die knorrige, dolle katijf?
 Een lief als een hemelbietje,
 En nu zoo een duivelig wijf!
 Vandaag al de winden aan 't waaien,
 En morgen noch ba noch boe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

3.

Wat heb-je aan die pinten, die pijpen?
 Neem liever een druppel, een dop!
 Ei, moet-je dat elsen weer slijpen?
 Jees-Christus, wat eeuwig geklop!
 Ik mag me noch roeren noch draaien,
 't Is al verkeerd wat ik doe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

4.

Nu zit ze de passie te preeken
 Bij Anneken van den geboor.
 En lapper! geen woordje te spreken,
 Is 't eten te zout of te zuur.
 Straks komt ze met kozen en aaien,
 Of zoeken naar bezem of roe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

5.

Weet iemand — daar valt mij al weder
 Dat schoenmakersraadselken in —
 't Verschil tusschen wijven en leder?
 Voor mij is het klaar gelijk in.
 De wijven zijn vellen van haaien,
 En leder is vel van de koe.
 Ik zitte mijn schoentje te naaien,
 En trekke mijn draadje toe.

51.

't Smidje.

Fr. Liekens.

Fr. Andelhof.

1.

Een smidje in zijn smisse,
 Die zong den heelen dag;
 Zijn stemme klonk zoo helder,
 Bij iedren hamerslag,
 Hij zong zoo blij,
 Van tokke, tokke, tok.
 Hij zong zoo vrij
 Van kloppe, kloppe, kiop;
 Het klonk zoo lustig dan,
 Het liedje van den zwarten man.

2.

Een meisjes op haar kamer,
 Die had dat lied gehoord;
 Haar hartje ging aan 't jagen
 Bij smidjes aardig woord.
 Het ging zoo snel
 Van tokke, tokke, tok,
 Het ging zoo fel
 Van kloppe, kloppe, klop;
 Het sloeg zoo teeder dan,
 Bij 't liedje van den zwarten man.

3.

„Och smidje van hierover
 Leer mij dat schoone lied,” —
 Lief meisje 'k zal 't u leeren,
 Als gij mij geerne ziet.
 Kom zing met mij
 Van tokke, tokke, tok,
 Kom zing met mij
 Van kloppe, kloppe, klop;
 Wij zingen samen dan,
 Het liedje van den zwarten man.” —

4.

Het meiske werd zijn vrouwtje
 En hij haar „beste man”
 En kleine kleuters kwamen,
 Die zongen mede dan,
 Ze zongen blij,
 Van tokke, tokke, tok,
 Ze zongen vrij
 Van kloppe, kloppe, klop;
 Het klonk zoo lustig dan,
 Het liedje van den zwarten man.

52.

Brief uit Vlaanderen.

Theo Brakels.

Em. Hullebroeck.

1.

Mijn zoeterik, om u te schrijven
 Sloop ik op onzen zolder stil,
 Want moeder alles weten wil,
 En dan is 't weer lawaai en kijven.
 Zij borg den in'pot, maar geen nood,
 'k Schrijf met mijn eigen bloed, mijn Fielken,
 En zoo mijn woord komt warm en rood,
 Van uit mijn zielken.

2.

Och, moeder, zeg ik, maak geen smarte;
 Want 'k min den rijksten vent van 't land;
 Zijn oogen zijn als diamant,
 Ivoor zijn tanden, goud zijn harte.
 Hij is zoo mild dat moe hij maait
 Het goede graan dat andren eten,
 En met een kusje is hij gepaaid
 En 't leed vergeten.

3.

Mijn kerel, 'k zie u met uw hoedje,
 Den knapzak op, de getten aan,

Nog op dien zwarten spoortrein gaan
 En zwaaien nog een laatste groetje....
 Ik ging naar huis met veel verdriet....
 Die Fransche meiskes zijn veel mooier!
 Nu lach ik..... Hij verstaat ze niet,
 Mijn harteschooier!

4.

En als ik wanten zit te stikken,
 Terwijl de zonne buiten stookt,
 Dat heel de kouder gloeit en kookt,
 Ik denk: „Nu staat mijn duts te pikken.”
 En dat men zooveel Franschmans vindt,
 Die hijgend in die helle zwoegen,
 Niet voor 't gezin dat hem bemint,
 Maar voor de kroegen.

5.

Die droeve dingen doen mij schrikken!....
 Moet zoo ik naar mijn kooitje gaan?
 Mijn keerske dat gelijkt een traan,
 Het sloorke staat er van te snikken....
 — „Ei! Vrees niet dat mijn leeuw bezwijkt,
 „En bij hem heeft de kroeg geen kansen.....”
 't Lief keerske, dat een hart gelijkt,
 Gaat aan het dansen!

6.

'k Moet gauw wat nieuws u overmaken:
 Dat Truike trouwt met langen Nant,
 Dat weer een huis is afgebrand
 En dat..... en dat ik nu ga slapen.
 'k Droom altijd van die schoone dreef,
 Waar laatst wij wandelden, mijn vriendje
 Toen ge me noemdet wat ik bleef:
 Uw trouw Katrientje!

Brief uit Frankrijk.

Theo Brakels.

Em. Hullebroeck.

1.

Mijn vrouwke lief, ik laat u weten,
 Van mijn gezondheid nu den staat ;
 Als dat het op zijn Vlaamsch hier gaat :
 Veel werken en maar weinig eten.
 Maar of ik at of was op loop,
 Of koren pikte of wiede of schelfde,
 'k Dacht steeds aan U en ik verhoop
 Van U hetzelfde..

2.

Wij zijn hier vele Vlaamsche gasten,
 Tien uren verder dan Parijs ;
 Ons werk verdient een goeden prijs,
 Want zonder ons zou Frankrijk vasten.
 En vasten geeft een flauwen kop,
 Wij doen dat 's winters, niet uit boete,
 Maar, als het laatste geld is op
 Omdat wij moeten.

3.

Maar och ! Waarom daarover klagen ?
 Want pertig toch als vlinderkes,
 Zijn onze zeven kinderkes
 Met kleine mondjes, groote magen.
 En is er soms wat brood te kort,
 En zinkt de moed tot in de schoenen,
 Wij krijgen toch, als 't avond wordt,
 Elk zeven zoenen.

4.

Doe naar de school ons bloeikes stappen,
 Want, 'k ondervind, het is een troost,
 Als men van ver, aan vrouw en kroost,
 Zijn hart met letters kan doen klappen.

En staat de wijsheid in een boek,
 Zij zullen daar hun plicht beschouwen,
 En nauwelijks uit de eerste broek,
 Niet loopen trouwen.

5.

Hier spreekt men van de kerk te sluiten
 Och, vrouwke, 't waar een droevig lot,
 Te leven zonder hoop op God
 Voor menschen zonder goed of duiten.
 Maar onze ploegbaas, kleine Fons,
 Zei : Heeft God hier de deur gekregen,
 Te liever komt hij ginds bij ons
 Met zijnen zegen.

6.

Zoo zit ons volk bij avondstonden
 Te praten aan de hoevepoort,
 Terwijl men Fielkes trekzak hoort,
 En wordt wat brood en spek verslonden,
 Dan de een na de ander zoekt zijn kooi,
 Geen pluimbed, hoor, maar zoo genomen ;
 Men kan in stallen op wat strooi
 Van huis toch droomen !

7.

'k Zal ook niet lang uit 't nestje blijven :
 't Wordt donker en ik ben zoo moe.
 Dat schier mijn oogen vallen toe,
 Wijl in de schuur ik zit te schrijven.
 Zoo, vrouwke, 'k heb u allen lief,
 Ik werp een kus U uit de verte.
 Tot wederziens, ik sluit mijn brief,
 Maar niet mijn herte.

Vlaamsche Kermis.

R. de Clercq.

Em. Hul'ebroeck.

1.

Bezem uit ! 't Is kermis !
 Knechten, meiden, vrouwen, mans,
 Heel de bonte zwerm is
 Lustig aan den dans.
 Een ander groep aan tafel
 Eet visch en worst en wafel
 Oudwifje schinkt,
 Oudventje drinkt,
 Oudliedje deunt en klinkt :

Ha !

Niets zoo leutig-fraai en frisch
 Als bezemboerekerremis !
 Niets zoo leutig-fraai en frisch
 Als 't Vlaamsche leven is !

2.

Zonder wufte poeders,
 Zonder valsche lok in 't haar,
 Schoon gelijk uw moeders
 Over dertig jaar,
 Mijne blonde, ronde deernen,
 Blauwe oogen lijk lantaernen,
 Een mond beroosd,
 Een wang die bloost,
 Een borst die zuchtjes loost.

Ha !

Niets.... enz.

3.

Kerels, kloek als eiken,
 Roode guit en bruine kwant,
 Treden voor en reiken
 Kluchtig u de hand.

Nu draven lijk de veulens !
 Nu draaien lijk de meulens !
 Totdat ge hijgt,
 Ternerder zijgt,
 En warme kussen krijgt.

Ha !

Niets.... enz.

4.

Trouwt en kweekt gij kind'ren,
 Wordt gij van den ouden tijd,
 Komt geen jonkheid hindren,
 Als ze speelt en vrijt.
 Oudmoederke en oudmanneke,
 Kruipt dichter bij het kanneke,
 En drinkt verheugd
 Op al dat deugt,
 Op oude en jonge jeugd !

Ha !

Niets.... enz.

Pier de Mandenmaker.

R. de Clercq.

J. J. B. Schreij.

1.

Pier zei: ik weet een woordeke,
 Een woordeke voor u ;
 We trekken 't korte koordeke,
 Katrien we trouwen nu !
 Trien-lief, is dat geen plan, geen plan ?

2.

Een huiske met een hoveke,
 Een keuken met een schouw ;
 Wat stoelen en een stoveke,
 En wij daar man en vrouw.
 Trien-lief enz.

3.

We komen met ons handekes,
Wel makkelijk aan den kost :
Ik maak er voort mijn mandekes,
Mijn winkel wordt uw post.
Trien-lief enz.

4.

En kunnen wij wat stuiverkes
Besparen op 't gewin,
Ze gaan alzeer en zuiverkes.
Den aarden spaarpot in.
Trien-lief enz.

5.

Blaast dan een gunstig windeke
Het wonderschipke alhier,
We koopen ons een kindeke
En heeten 't Trientje of Pier.
Trien-lief enz.

6.

Ge kiest, uit al mijn wiegekes,
Het allersierlijkst uit ;
En jaagt de dolle vliegekes
Met kussen van zijn huid !
Trien-lief enz.

56.

De Kwikstaart.

Lambrecht Lambrechts. Em. Hullebroeck.

1.

Daar riep een kwikstaart op de schuur :
„Kivik !”
Kom uit, vriendin ! Kom uit, gebuur !
„Kivik !”
Hij sloeg zijn staartjen op en neer
En kwinkelerde keer op keer :
„Kivik ! Kivik ! Kivik !”

54

58.

Moederke alleen.

R. de Clercq.

Em. Hullebroeck.

1.

Wie zal er ons kindeke douwen
En doet het zijn moederke niet ?
Wie zal er zijn dekentjes vouwen,
Dat schaarscht door een holleken ziet ?

Refrain.

Kleine, kleine, moederke alleen,
Douw, douw, douw derideine !
Kleine, kleine moederke alleen,
Kan van uw wiegske niet scheen !

2.

Wie zal naar ons kindeke kijken,
Dien bleuzenden, stouten kapoen ?
Wie zal er zijn hemdekens strijken,
Zijn haarken in krullekens doen ?

3.

Wie zou voor ons kindeke derven
Heur laatste kruimelke brood ?
Wie zou er, wie zou er voor sterven
En lachen op kind en op dood ?

59.

Marleentje.

Willem Gijssels.

Em. Hullebroeck.

1.

Ik pakte dat Marleentje al bij der hand :
Marleentje. Marleentje vond het plezant.
Ze liet zich leiden
Langs groene weiden.
Och ! wat zijn er toch meisjes in 't land !
Als mijn Marleentje, Marleentje, Marleentje,
Zoo is er maar eentje !

57

2.

Ik kuste dat Marleentje op haren mond :
Marleentje, Marleentje vond dat gezond.

Ze zou niet geren

Zich tegenweren

Och ! wat loopen er meisjes hier rond !

Als mijn Marleentje, enz....

3.

Ik trouwde met Marleentje, niet lang nadien :
Marleentje, Marleentje werd geern gezien.

Dra zong mijn vrouwken

Een douwrie-douken.

Ja, er zijn er veel schooner misschien

Als mijn Marleentje, enz....

4.

Ik wilde dat Marleentje niet sterven kon :
Marleentje, Marleentje is mijne zon.

Want viel ik zonder,

Ik ging ten onder.

Geen meisje wie ik mijn harte nog jon.

Als mijn Marleentje, enz....

60.

Verhuizende meid.

Lambrecht Lambrechts. Em. Hullebroeck.

1.

Te Laren wil ik niet wonen :

Daar zijn de bazinnen te kwaad ;

Te Weert zou ik liever wonen ;

Daar zijn ze wat beter van aard.

Me dunkt, daar zong ik den heelen dag :

Tra-la-la-la ! Tra-la-la-la !

Daar werd mijn leven een schaterlach !

Tra-la-la-la ! Tra-la-la-la !

2.

Te Laren wil ik niet wonen :

Daar staat maar een huis of vier ;

Te Weert zou ik liever wonen :

Daar brouwen ze lekker bier.

Me dunkt, enz.

3.

Te Laren wil ik niet wonen :

Daar stuiven de straten van 't zand ;

Te Weert zou ik liever wonen :

Daar staan ze met rozen beplant.

Me dunkt, enz.

4.

Te Laren wil ik niet wonen :

Daar vond ik niet wel mijn gerief ;

Te Weert zou ik liever wonen :

Daar had ik al spoedig een lief !

Me dunkt, enz.

61.

De jongens zeggen het aan de meisjes.

Lambrecht Lambrechts.

Em. Hullebroeck.

1.

De jongens zeggen 't aan de meisjes,

Herzeggen 't hun, herzeggen 't honderd keeren

De vlinders zeggen 't aan de rozen :

„Ik zie, ik zie u geren !”

Hoe dwaas, hoe nutteloos een woord, —

Maar toch, het zoetste dat men hoort.

2.

De dichters zeggen 't aan de wolken,

De kindren willen 't aan hun poppen leeren,

Zij staamlen 't al van in hun wiegen :

„Ik zie, ik zie u geren !”

Hoe dwaas, hoe nutteloos een woord, —

Maar toch, het zoetste dat men hoort.

3.

De golven zeggen 't aan den oever,
 De vogels uiten 't in hun kwinteleeren;
 De voetjes meenen 't onder tafel:
 „Ik zie, ik zie u geren!”
 Hoe dwaas, hoe nutteloos een woord, —
 Maar toch, het zoetste dat men hoort.

62.

Hij die geen liedje zingen kan.

Willem Gijssels.

Em. Hullebroeck.

1.

Als ik wat laat naar huis toe kom,
 Begint mijn vrouw te kijken;
 Wat doe ik niet om haar gegrom
 Al spoedig heen te drijven!
 Ik zing een lied vóór 't venster dan,
 Al tromm'lend op de ruiten:
 Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet er maar eentje fluiten!

2.

Zoodra het onweer wat verzacht,
 Dan kom ik voor de pinnen:
 „'k Heb u iets lekkers meegebracht;
 „Toe, speel het lustig binnen!”
 En 'k krijg er zelf een stuksken van,
 Om 't vreeverbond te sluiten:
 Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet er maar eentje fluiten.

3.

Het kindje paaien is een last:
 Men zou er bij vergrijzen!
 Ik neem den kleinen bengel vast
 En laat hem biezebijzen,
 Of geef, bij 't lied van „Ruiter Jan”,
 Hem papken van beschuiten.

Hij die geen liedje zingen kan,
 Die moet er maar eentje fluiten!

4.

Een broksken boter of wat vet
 Op onze rogge stuiten,
 Naast 't werkzaam vrouwken, altijd net,
 Weert de armoe bij ons buiten.
 Zoo leef ik als een zalig man,
 Tot ik mijn oogen sluit:
 En wie mijn lied niet zingen kan
 Die moet het dan maar fluiten.

63.

Het looze Visschertje.

Prudens van Duijse.

1.

Des winters als het regent,
 Dan zijn de paadjes diep, ja diep;
 Dan komt dat looze visschertje
 Visschen al in het riel.
 Met zijnen rijfstok, met zijnen strijkstok,
 Met zijnen lapzak, met zijnen knapzak,
 Met zijne leere, van dirre dom deere,
 Met zijne leere leersjes aan.

2.

Dat looze molenarinnetje
 Ging in haar deurtje staan, ja staan;
 Opdat het aardig visschertje,
 Voorbij haar henen zou gaan.
 Met zijnen, enz.

3.

„Wat heb ik u misdreven,
 Wat heb ik u misdaan, ja daan,
 Opdat ik niet met vrede
 Voorbij uw deurtje mag gaan.
 Met mijnen, enz.

4.

„Gij hebt mij niets misdreven,
Gij hebt mij niet misdaan, ja daan,
Maar moet mij driemaal zoenen,
Eer gij van hier moogt gaan.
Met uwen, enz.

64.

Ring-king.

R. de Clercq.

Em. Hullebroeck.

1.

Hoort gij dien ronk van ijzer,
Ring-king ?
Nu luider en lijzer,
Ring-king ?
't Is in die smisse, ring-king-king,
Dat ik te vrijen ging.

2.

Het aanbeeld spuwde gensters,
Ring-king ;
Een meisje wiesch de vensters,
Ring-king ;
En ik vergat den ring-king-king
Al om dat lieve ding.

3.

Ik volgd' haar in de kamer,
Ring-king ;
Daarnevens viel de hamer,
Ring-king ;
Haar vader smeede, ring-king-king,
Zijn dochterken 'n ring.

4.

Hij smeedd' hem, dat hij vaste,
Ring-king,
Op mijnen vinger past,
Ring-king ;

62

En dat er, met nen ring-king-king
Zijn dochterken aan hing.

5.

Nu dicht ik voor mijn vrouwke,
Ring-king ;
Een aardig douw-douw-douwke,
Ring-king,
En zie, 't is van den ring-king-king,
Dat ik haar wieg Lied zing.

65.

Kwezelke.

1.

„Zeg, kwezelke, wilde gij dansen ?
Ik zal u geven een ei”
„Wel neen ik”, zei dat kwezelke,
„Van dansen ben ik vrij ;
’k En kan niet dansen,
’k En mag niet dansen,
Dansen is onze regel niet ;
Begijntjes en kwezelkens dansen niet.”

2.

„Zeg, kwezelke wilde gij dansen ?
Ik zal u geven een koe”
„Wel neen ik”, zei dat kwezelke,
„Van dansen word ik te moe.
’k En kan”, enz.

3.

„Zeg, kwezelke wilde gij dansen ?
„Ik zal u geven een paard”,
„Wel neen ik”, zei dat kwezelke,
„’t En is mij ’t dansen niet waard.
’k En kan”, enz.

4.

„Zeg, kwezelke wilde gij dansen ?
Ik zal u geven een man”.

63

„Wel ja ik”, zei dat kwezelke,
„k Zal al doen wat ik kan.
Ik kan wel dansen:
Ik mag wel dansen;
Dansen is onze regel wel,
Begijntjes en kwezelkens dansen wel”.

66.

Voor 't kantkussen.

R. de Clercq.

Em. Hullebroeck.

1.

Losjes, losjes, losjes,
Vliegen doen de klosjes,
Van den eenen kant
Naar den andren kant.
Vrouwkes komen vragen:
Wie zal dat kantje dragen?
Het liefste kind, het Koningskind;
Het liefste kind van 't land!

2.

Zachtjes, zachtjes, zachtjes,
Reizen onze gedachtjes,
Van den eenen kant
Naar den andren kant.
Kan er iemand peizen,
Waar die gedachtjes reizen?
Naar 't liefste kind, naar 't Koningskind,
Naar 't liefste kind van 't land!

3.

Losjes, losjes, losjes,
Kinders gaan als klosjes,
Van den eenen kant
Naar den anderen kant,
Kinderkens der armen,
Wie reikt er u zijn armen?
Het liefste kind, het Koningskind,
Het liefste kind van 't land!

Gekleed met bloemen en zonneshijn!
Ik wed, dat ze op het engelenbal
Haar neefken niet vergeten zal.
En aan de deur te luisteren staat,
Zoodra mijn hartje aan 't zingen gaat:
Dank, tante Nonneken, dank!
Dank, tante Nonneken, dank!

69.

Ik ken een lied.

Antheunis.

Willem de Mol.

1.

Ik ken een lied, dat 't hart bekoort,
Ik ken een lied vol melodij;
Ik heb het reeds als kind gehoord;
Die tijd is lang voorbij....
Mijn moeder zong het bij de wieg
Van haren eersten zoon;
Het klonk zoo lief in haren mond,
Zoo heimlijk zacht en schoon.....
O moederzorg! O moederlied!
Mijn hart vergeet u niet.

2.

Ik ken een lied, dat 't hart bekoort,
Ik ken een lied vol melodij;
Ik heb het in mijn jeugd gehoord;
Die tijd is lang voorbij....
Zij zong het ook de blonde maagd,
Die eens mijn liefde won;
't Was in het veld langs groen en loof,
Bij lentelucht en zon....
O jeugd en liefde! O rozèblaan!
Hoe snel verwelkt, vergaan!

3.

Ik ken een lied van zoete min,
Ik ken een lied vol melodij;
Men zong het in mijn huisgezin;

Die tijd is lang voorbij....
Nu zingt het niemand, niemand meer
Den ouden armen man ;
Geen vrouw kust mij de tranen af,
Die 'k niet weerhouden kan....
Geen kind zingt 't liedje van voorheen....
'k Ben oud en gansch alleen.

70.

Aan U alleen.

Willem Gijsels.

Em. Hullebroeck.

1.

Geen avondwind en ruischt zoo zoet
In 't stille van den tijd,
Dat mijn gedacht iets anders doet,
Dan zoeken waar ge zijt.
Of hij op bloemen zegepraalt,
Mij laat hij koud als steen :
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen !

2.

Geen starreken verleidt er mij ;
Ik zie uw oogenpaar,
Dat in mijn harte blinkt zoo blij ;
Dan zijt ge weder daar !
Wanneer uw oog in 't mijne straalt,
Geen afstand is er, neen :
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen !

3.

Geen kloksken klinkt er uit de vert
Zoo vredig over 't land.
Dat het een wijlken uit mijn hert
Uw stille stemme bant
Wat ook zijn lieve klank verhaalt,
Wij spreken steeds meteen :
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen !

71.

Daar zat een sneeuwwit vogelken.

1.

Daar zat een sneeuwwit vogeltje,
Daar zat een sneeuwwit vogeltje,
Al op een stekendorentje, Dindondeine !
Al op een stekendorentje, Dindondon !

2.

Wilt gij niet mijnen bode zijn ?
Wilt gij niet mijnen bode zijn ?
Ik ben te klein een vogelkijn, Dindondeine !
Ik ben te klein een vogelkijn, Dindondon !

3.

Zijt gij maar kleine, gij zijt snel ;
Zijt gij maar kleine, gij zijt snel,
Gij weet den weg? - Ik weet hem wel, Dindondeine !
Gij weet den weg? - Ik weet hem wel, Dindondon !

4.

Hij nam den brief in zijnen bek,
Hij nam den brief in zijnen bek,
En vloog er mee tot over 't hek, Dindondeine !
En vloog er mee tot over 't hek, Dindondon !

72.

Reuzenlied.

1.

Al die zegt : De reus die komt,
Zij liegen daarom.
Keere weerom, Reuske, Reuske,
Keere weerom,
Reuzegom !

2.

Sa moeder, zet den pot op 't vier,
De reus is hier
Keere weerom, enz.

3.

Sa, moeder, snijd 'nen boterham,
De reus is gram.
Keere weerom, enz.

4.

Sa, moeder, tap van 't beste bier,
De reus is hier.
Keere weerom, enz.

5.

Sa, moeder, stop nu maar het vat,
De reus is zat.
Keere weerom, enz.

73.

Schoentje Lap.

De Weert.

M. Mathijssen.

1.

'k Zit hier weer vol blijde zorgen,
Want ik werk en zing voor haar.
Is 't vandaag niet, dan is 't morgen,
Maar mijn schoentjes moeten klaar.
Trouwen wil ik, trouwen zal ik :
O, de liefde maakt me rap !
Nog een gaatje,
Nog een draadje,
Schoentje, schoentje, schoentje, lap !

2.

Eerst uw eigen schoentjes maken.
Zegt ze lachend : 'k wil een man,
Die voor 't vrouwken en de snaken
Eerlijk 't brood verdienen kan...."
Werken wil ik, werken zal ik :
O, de liefde maakt me rap !

70

3.

'k Zing mijn liedje luid en blijde :
'k Maak de schoentjes van mijn bruid,
Met een strik van zwarte zijde,
En dan is het liedeken uit.....
Trouwen wil ik, trouwen zal ik :
O, de liefde maakt mij rap !

74.

't Klooster van Sint Arjaan.

Fr. de Cort.

1.

Lize kloeg : „Zoo gansch alleen
Kan ik toch niet blijven leven....
Naar een klooster wil ik heen !” —
„Wel, dan weet ik raad te geven :
Naar het klooster moet ge gaan kind !
Naar het klooster van Sint Arjaan kind !
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan, kind !”

2.

Ei, nu zat zij in de klem,
Blozend sloeg ze de oogen neder
Bij den klank van Willem's stem.
„Lieve Lize, ik zeg het weder ;
Naar het klooster”, enz.

2.

„Zeg, wat is dat voor een sticht ?”
Waagde ze eindelijk te vragen.
„Is de boet er zwaar of licht ?” —
„Ei, ze zou u vast behagen,
Naar het klooster”, enz.

4.

„Zeg, hoe ware mijn habijt
In die Godsgewijde veste ;

71

Hel of donker, eng of wijd?" —
„Ei, het simpelst is er 't beste.
Naar het klooster", enz.

5.

„Zeg, en dede ik naar uw woord,
Wie geleidt me, wie gelast er
Ginds te ontsluiten mij de poort?" —
„Ei, de schepene en de pastor!
Naar het klooster", enz.

6.

Zoo! en gij dan?" vroeg ze nog. —
„Ei! ik zal wel mede moeten!
Twee paar schoenen passen toch
Allerbest aan twee paar voeten.
Kom, we zullen samen gaan kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan kind!" enz.

75.

Een vrouwken gezwind te spinnen zat.
G. Antheunis. G. Antheunis.

1.

Een vrouwken gezwind te spinnen zat....
Ze bekeek den draad en draaide het rad.
„Rom, rom, mijn wielken.
En win ik niet veel,
Ik leef te vree.
Een kommeken melk en een roggene snee,
'k Verzadig mijn dorst en mijn honger daarmee.
Rom, rom, mijn wielken."

2.

Een vrouwken gezwind te spinnen zat....
Ze bekeek den draad en draaide het rad.
„Rom, rom, mijn wielken.
Eens had ik een man....
't Was een brave man.
Al dronk hij zoo gaarne de volle kan!
Ik scheidde, helaas, er zoo treurig van.
Rom, rom, mijn wielken."

72

3.

Een vrouwken gezwind te spinnen zat....
Ze bekeek den draad en draaide het rad.
„Rom, rom, mijn wielken.
En kindren, 'k had er zooveel om mij heen,
Ze minden en trouwden, ik zit gansch alleen....
Wat wordt me de wereld toch ijdel en kleen....
Rom, rom, mijn wielken!...."

76.

Groetend kindje.

Lambrecht Lambrechts.

De Broeck.

1.

Op zijn bloote voeten,
Met zijn wit, wit hemdjen aan,
Komt het kindje 's morgens,
Op het kamertrapken staan;
't Kindje leerde minzaam groeten:
Dag vader, dag moeder,
Dag zuster, dag broeder,
Dag allemaal!

2.

Op zijn bloote voeten
Met een kruisken voor den kop,
Loopt het kindje 's avonds
Weer het kamertrapken op;
Hoor het lieve kindje groeten:
Nacht vader, nacht moeder,
Nacht zuster, nacht broeder,
Nacht allemaal!

77.

Wiegelied.

Leo Bouchery.

Ed. Heurvelds.

1.

De starretjes blinken zoo helder,
mijn lieveken sluimer nu zacht,

73

de starretjes blij naar u staren
en houden bij 't wiegie de wacht.
Doe, doe, mijn lieveken doe!

2.

Het windeken fluistert zijn liedje,
Het zingt met uw moederken teer;
mijn lieveken, wees er nu rustig
en woel in uw wiegie niet meer.

3.

Uw moederken ziet u zoo gaarne,
mijn engel bij dag en bij nacht,
en zoet zal zij 't engeltje zoenen,
wijl 't sül in zijn droom tot haar lacht.

78.

Daar reed 'nen boer naar Leuven.

Oscar Roels.

1.

Daar reed nen boer naar Leuven,
naar Leuven reed er nen boer,
hij kwam een boerinneke tegen
en 't boerinneke zei „Bonzoùr”.
Met blanke, blinkende eierkes,
met boterke trok het naar stee.
„Karlijntje kind, Karlijntje lief,
Karlijntje rijde nie' mee?”

2.

Geen tweemaal moest ze peizen,
stak toe de botermand,
stak toe het eierkorveken,
stak toe hem de poezele hand.
En wip! 't zat op den wagen,
en hoep! 't zat naast hem neer.
Ze hielden bei van praten
en praatten over 't weer.

74

3.

Ze praatten en ze praatten...
Hoe 't kwam dat wist geen een,
de bank was lang en groot genoeg
en ze zaten zoo dicht bijeen.
Ze praatten en ze praatten,
hoe dorst hij het bestaan!
Ze praatten niet meer, ze fezelden...
En geen levende ziel langs de baan!

4.

Karlijntjes zwarte kijkers
die hebben het gedaan,
hij keek naar heur, zij keek naar hem
en hij kon niet weerstaan....
„Uw dievige deugniet oogskens,
Karlijntje, die hebben 't gedaan”.
Hij kuste blij heur wangen:
„Karlijntje? Is het misdaan?”

5.

Daar reed nen boer naar Leuven,
Een zoentje alhier, aldaar,
Reed gansch alleen naar Leuven
en keerde getween van daar....
Er rijden er veel naar Leuven
zoo jong ende vrij voorwaar!
Ze komen Karlijntje tegen....
Ze komen verkocht van daar!

79.

Een trommelaar met rooden mond.

Pr. van Duijse.

Fr. Reijlof.

1.

Een trommelaar met rooden mond
In 't bosch het schoonste roosje vond,
Dat iemand vinden kan;
Ran plan plan.

75

Hij trok het af, de snelle gast,
En stak het in zijn knopgat vast.
Ran plan plan.

2

Eens graven kind met zoeten lach
Dit roosken aan zijn knopgat zag;
Haar oog dat hing er aan.

Ran plan plan.

Geen bloemken schooner op der aard';
De trommelaar was 't bloemken waard.

Ran plan plan.

3.

Zij kreeg er van een maagdenbloos.
„Wel vriend, geef mij die schoone roos,
Gelijk een edelman.”

Ran plan plan.

— „Die schoone roos en geef ik niet,
Tenzij ge uw schoone hand mij biedt.”

Ran plan plan.

4.

— „Mijn trouwe hand en geef ik niet,
Tenzij ge een regiment gebiedt,
Kom weer dan, vraag mij dan.”

Ran plan plan.

Een jaar verliep, een morgen vroeg
Was 't haar of weer een trommel sloeg.
Ran plan plan.

5.

Een officier met rooden mond
Kwam nederbuigend tot den grond;
Hij leek een edelman.

Ran plan plan.

Ziedaar het roosje dat ik schenk,
Opdat uw hertjen aan mij denk.”

Ran plan plan.

76

6.

En blijder dan de groote vorst,
Stak hij het op haar blanke borst;
Haar hertje klopte er van.

Ran plan plan.

Er was nooit liefelijker bruid;
De trommel sloeg bij 't feestgeluid.

Ran plan plan.

80.

't Liedje van de kwezel.

1.

Daar was laatstmaal een kwezel, wil mij wel
(verstaan,
Die wilde stillekens naar den Hemel toe gaan.

Op hare zokjes,

Schoentjes, holleblokjes,

Maar Onze Lieve Heer, die alles voorziet,
Die wilde deze kwezel in den Hemel niet.

Refrein.

Dan zingt maar traderidera,

Dan zingt maar traderidera,

Dan zingt maar traderidera tralala.

2.

Ach, lieve Heer, heb 'k U dan niet wel gediend
Mijnen evennaasten als mij zelve bemind

Ik ben U komen aanroepen

Met zeven kerkeboeken,

En nooit ben ik de kerk uitgegaan

Zonder duizendmaal op mijne borst te slaan.

3.

Ach, lieve Heer, wat heb ik toch misdaan,
Dat ik in uwen schoonen hemel niet mag gaan?

Ik heb nooit gezongen,

Gedansen of gesprongen,

En als de anderen naar 't bal zijn gegaan

Heb ik alleen een potje koffie gedaan.

77

Ja, Lucifer zelf, die heeft het ook verklaard,
Dat hij in de hel geen kwezels vergaart,
Zij doen niets dan hem kwellen
De hel in oproer stellen
En hij roept met een helsch getier,
Alle kwezels moeten naar het vagevier!

5.

Toen kwamen zij wederom aan de hemelsche poort,
Sinte Pieter sprak: „mijn kwezeltje, hoort:
Wij hebben het besloten
De Hemel blijft gesloten!”
En al de Heiligen die riepen uit 't balkoen:
Wij hebben in den Hemel geene kwezels van doen!”

6.

Maar op het laatste wat toch gedaan?
Wat dan toch met die arme kwezel gedaan?
Zet dan de kwezel
Op eenen ezel!
Dan kan zij rijden, ofwel zij kan gaan,
Wij trekken ons van kwezel of ezel niets meer aan.

81.

Het huisken met groene luiken.

Lambrecht Lambrechts.

C. Smulders.

1.

Ik moest mijn heideveld verlaten,
Waar ik mijn droomen zag ontluiken,
Ik moest het mooie huisje derven,
Het huisje met de groene luiken.
Bij de oude vijvers buiten 't dorpje,
Waar in de zon ging onderduiken,
Heb ik een laatsten blik geworpen,
Een laatsten blik,
Een laatsten blik,
Op 't huisje met de groene luiken.

78

2.

Nu derft mijn ziel het fijfeldeuntje
Der bieën op de purper struiken,
Die hun tapijtwerk openlegden
Vóór 't huisje met de groene luiken.
De slaap ontwijkt mijn droeve sponde,
En kan ik even de oogen luiken,
Ik lig met luider stem te droomen,
Te droomen
Van 't huisje met de groene luiken.

3.

Komt niet het noodlot in den vreemde
Mijn vleugel vóór de jaren fnuiken,
Dan keer ik eenmaal juichend weder
Naar 't huisje met de groene luiken.
Ik hoop en troost mij in dit hopen:
Waar eens mijn vreugde mocht ontluiken,
Kweel ik mijn laatste vrije liedren:
Voor 't huisje,
Voor 't huisje,
Vóór 't huisje met de groene luiken.

82.

Avondgebedje.

Lambrecht Lambrechts.

Jaak Opsomer.

1.

Jezeken lief, kom van den nacht,
En houd weer bij mijn bedje de wacht!
Kom met uw hoofdje rond en blond
En met een bloemken in den mond.
Kom met uw licht blauw mantelken aan,
Weer lachend aan mijn zijde staan!
Jezeken lief, Jezeken zoet, Jezeken lief,
Jezeken zoet, Ik weet dat gij het zoo geerne doet!

79

Jezeken lief, verlaat uwen troon
 En spreek met mij op zoeien toon!
 Buk over mij neer en geef mij een zoen
 En zeg mij wat een kindje moet doen,
 Dat rein wil blijven, als sneeuw zoo rein,
 En dat altijd uw vriendje wil zijn!
 Jezeken lief, Jezeken zoet, Jezeken lief,
 Jezeken zoet, ik weet dat gij het zoo geerne doet!

83.

't Nestje.

1.

Ik weet een vogel wonen
 Pipikwie, pipikwie,
 'k Zal u zijn nestje toonen,
 Pipikwie, tsan tsan rabibie.
 Hij woont daar ginder langs mijn straat:
 Het is mijn kameraad.

Refrein.

Pipikwie, pipikwie, pipikwie
 Tsan tsan pipikwie, tsan tsan rabibie.
 Pipikwie, pipikwie, pipikwie,
 Tsan tsan, rabibie, rabibie, rabibie.

2.

Daar zag ik hem vergaren
 De strooikens en de blaren,
 Met teedre zorgen, tot op 't lest
 Volbouwd was 't liefdenest.

3.

Nu zie 'k 'nen tweeden vogel,
 Met bontgepluimden vlogel:
 Hij springt en wipt er in en uit....
 Het is de lieve bruid.

4.

En 'k luister met verlangen
 Naar 't schoonste der gezangen,
 Dat rond het nest ten hemel stijgt:
 De nacht'gaal zelve zwijgt.

5.

Met ingehouden schreden
 Ben ik voorbijgetreden;
 Want vogelken, maar pas gehuwd,
 Zijn toch zoo gauw verschuwd.

84.

Truiken over 't deurken.

Lambrecht Lambrechts.

Theo Hamoer.

1.

Zoodra het bleeke morgenlicht
 Het dorpken inkijkt
 Door een scheurken, door een scheurken,
 Kijkt Truiken mee het dorpken in,
 Het dorpken in,
 Het dorpken in,
 Daar Truiken over 't deurken. (bis.)

2.

Geen mensch, geen rijtuig komt voorbij,
 Geen kap van pater
 of maseurken, of maseurken,
 Terstond verneemt men wie en wat,
 Verneemt men wie en wat
 Van Truiken over 't deurken. (bis.)

3.

Loopt, meisjes, niet te laat op straat,
 Ontvangt geen brieven
 Van 't fakteurken, van 't fakteurken:
 Gij wordt verdacht, bespiedt, gepakt,
 Verdacht, bespied, gepakt
 Door Truiken over 't deurken. (bis.)

Het zwart Trommelaarken.

Lambrecht Lambrechts.

G. Papen.

1.

Het eerste trommelken dat ik vroeg,
 Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 Raad eens voor wien ik het stukken sloeg!
 Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 Ik nam mijn eerste trommelken in de hand
 En dacht aan den koning van Belgenland.
 Ik trapte en trommelde om doornat en droog!
 Ram plam plam!
 Tot-dat het trommelken,
 Ram plam plam plam plam plam,
 Aan stukken vloog!

2.

Het tweede trommelken, dat ik vroeg,
 Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 Raad eens voor wien ik het stukken sloeg:
 Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 Ik nam mijn tweede trommelken in de hand
 En dacht aan den prins van Belgenland.
 Ik trommelde om door nat en droog,
 Ram plam plam!
 Tot-dat mijn trommelken,
 Ram plam plam!
 Aan stukken vloog!

3.

Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 En zoo ik nog naar een trommel vraag,
 Raad eens voor wien ik hem stukken slaag:
 Ram plam! Ram plam plam! Plam!
 Ik denk, mijn laatste trommelken in de hand,
 Aan alle Belgen uit Belgenland.

Ik trap en trommel om, door 't lied gewiegd:

Ram plam plam!

Tot-dat mijn trommelken,

Ram plam plam!

Aan stukken vliegt!

86.

Klein Kleuterke.

Klein, klein, kleuterken,
 Wat doet gij in den hof?
 Gij plukt er al de bloemkens af,
 Gij maakt het veel te grof.
 Mamaken die zal kijven,
 Papaken die zal slaan.
 Klein, klein kleuterken,
 Maak u maar gauw vandaan.

87.

De Smid.

E. Goedertier.

E. Goedertier.

1.

Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat:
 Tikke, tikke, tikke, tak!
 En 't ijzer dwingt,
 't Geluid weerklinkt
 Door steeg en straat,
 Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat:
 Tikke, tikke, tikke, tak!
 Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat:
 Tikke, tikke, tikke, tak!

2.

Daar staat hij voor den zwarten haard:
 Tikke, tikke, tikke, tak!
 De vlam, die bruist,
 De balg, die suist,

Maakt mij vervaard.
Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat :
Tikke, tikke, tikke, tak !
Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat :
Tikke, tikke, tikke, tak !

3.

Nu gaat hij weer het ijzer slaan,
Tikke, tikke, tikke, tak !
Dat vonken spat,
Des vlucht ik rad,
Alhier vandaan.
Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat :
Tikke, tikke, tikke, tak !
Hoor, hoe de smid op 't aambeeld slaat :
Tikke, tikke, tikke, tak !

88.

Bij 't wiegje.

Lambrecht Lambrechts.

Paul Miry.

1.

Wie zou er een kindeken hebben,
Dat braver dan 't onze kan zijn ?
Geen braver in hemel of aarde,
Lief minneke, manneke mijn !
Geen braver in hemel of aarde !
Of 't zou vóór Gods gestoelte,
Een biddend engelke moeten zijn !
Wie zou er een kindeken hebben,
Dat braver dan 't onze kan zijn ?
Wie zou er een kindeken hebben,
Dat braver dan 't onze kan zijn ?

2.

Wie zou er een kindeken weten,
Dat blijder dan 't onze kan zijn ?
Geen blijder in den hemel of aarde,
Lief minneke, manneke mijn !

84

Geen blijder in hemel of aarde !
Of 't zou in zijn wollig nestje,
Een tijlpend vogelke moeten zijn !
Wie zou er een kindeken weten,
Dat blijder dan 't onze kan zijn ?
Wie zou er een kindeken weten,
Dat blijder dan 't onze kan zijn ?

3.

Waar zou er een kindeken wonen,
Dat schooner dan 't onze kan zijn ?
Geen schooner in hemel of aarde,
Lief minneke, manneke mijn !
Geen schooner in hemel of aarde !
Of 't zou in zijn houten kribje,
Het kindeke Jezus moeten zijn !
Waar zou er een kindeken wonen,
Dat schooner dan 't onze kan zijn ?
Waar zou er een kindeken wonen,
Dat schooner dan 't onze kan zijn ?

89.

De macht van 't Lied.

Lambrecht Lambrechts.

E. v. Nieuwenhoven.

1.

Hoe flink staat het smidje daar te kloppen,
Omspat door vlammen en geluid !
Maar rept zich het ventje op een aardig refreintje,
Ring-king ! Ring-king ! Ring-kingking !
Dan gaat het nog eens zoo vlug vocruit !
Ring-king ! Ring-king ! Ring-kingking !

2.

Volijverig werpt het oude vrouwtje
De glaaue boutjes weg en weer.
Maar wordt zij bevallig gewiegd door een liedje,
Klik-klak ! Klik-klak ! Klik-klakklak !
Dan weet zij van jicht nog jaren meer !
Klik-klak ! Klik-klak ! Klik-klakklak !

85

3.

De knapen marcheeren met den meester
 Gelyk soldaten op de baan.
 Zij weten: de rythmische vreugd van een liedje,
 Heisa! Heisa! Heisa-sa!
 Bindt iederen voet een vleugel aan.
 Heisa! Heisa! Heisa-sa!

4.

Geen lammeren zijn de Vlaamsche mannen:
 Dat toonden zij vóór menige eeuw.
 Maar barsten zij los in machtige liedren,
 Vliegt de blauwvoet? — Storm op zee!
 Geen hunner, of hij wordt een leeuw!
 Vliegt de blauwvoet? — Storm op zee!

90.

De mannen van weleer.

Lambrecht Lambrechts.

R. Guillemijn.

1.

Die goede mannen van weleer!
 Zij waren vroeg en laat te been!
 Zij deden graag ons eigen werk
 En dachten: man en vrouw is één!
 Zij spraken altijd even gul
 Bij haspel en bobijn:
 't Is wel, 't Is wel! 't Is altijd wel!
 Het kan niet beter zijn!
 Het kan niet beter zijn!
 't Is wel, 't Is wel! 't Is altijd wel!
 Het kan niet beter zijn!
 Het kan niet beter zijn!

2.

Zij bleven waken bij de wieg
 En speelden mee met reep en bal,
 Terwijl het vrouwken wandlen ging
 Of kleeren paste voor het bal.
 En waar de kruike eens water bood,

In plaats van koelen wijn:
 't Is wel! enz.

3.

Voor maal noch meeting, sport noch spel,
 Verlieten zij het huisgezin.
 Zij gaven al hun loongeld af
 En 't vrouwken was een koningin.
 Hun luim verbande vaak en vrees,
 Hun lied was medicijn:
 't Is wel! enz.

4.

Zij waren teer, zij waren trouw,
 Die goede mannen van weleer.
 Dat was gewis een gouden tijd!
 Wie geeft hem onzen vrouwen weer?
 Een hemel werd ons droeve haard,
 Vernamen wij 't refrein:
 't Is wel! enz.

91.

Vader en moeder.

Lambrecht Lambrechts.

E. v. Nieuwenhoven.

1.

Was moeder, vóór jaren, een lachende perel,
 De schoonste misschien van heel het land,
 Mijn vader was een leutige kerel,
 Met machtige borst en wakkere hand!

Refrein.

Gelukkig de vader, gelukkig de moeder,
 Die 't leven met jaren gezegend heeft.
 Gelukkig de kinderen, die mogen herhalen:
 „Goddank dat vader en moeder nog leeft.”

2.

Was moeder vlijtig, vlijtig als een bieken,
 En viel haar naald geen stondeken stil,
 Mijn vader kende het aardigste lieken
 En had de oolijkste oogen achter zijn bril! (Refr.)

3.

Droeg moeders hoed een wapperend pluimpje
En werden des Zondags heur haren gekruld,
Mijn vader kocht zich een lekker pruimpje
En duwde zijn wang tot een guitigen bult. (Refr.)

4

Nu is mijn moeder een kuchend meeken,
Maar toch, ze gaat nog zonder stok,
Mijn vader, een knikkebollend peeken,
Blijft houden van een lekkeren slok. (Refr.)

92.

Bellotteke.

1.

Als ik was in 't huis van mijne moeder
Was ik altijd verheugd ende blij.
Waren er plezieren ik ging er met mijn broeder
Of de jongmans die kwamen al om mij.

En zij leiden mij,

En zij leiden mij,

Zij leiden mij naar een zoo blijden bal,

Waar zij zongen,

Waar zij klongen,

Onder het geluid van een zeer blij geschal.

2.

Philidan, die wilde met mij trouwen,
Ik zeide altijd dat ik niet en wou
Moeder zei: Bellootje, schenk hem uwe trouwe trouw,
Bellootje, trou, word Philidan zijn vrouw.

En ik houde,

En ik trouwde,

Met dien jonker, met dien pronker, maar ik weet
(waarvoor

En ik houde

En ik trouwde

Maar ik weet waarvoor, maar ik weet waarvoor.

3.

Jonker die slaapt, en ik moet het kindje paaien,
Jonker die gaat met andren op zijn rond.

'k Moet zijn kousen stoppen. 'k moet zijn kleeren
(naaien,

't Arme Bellotje zit thuis als eenen hond.

Ach dat houwen

Ach dat trouwen

Trouwen brengt zoo menig in 't verdriet,

Ach dat houwen

Ach dat trouwen

Waar ik niet getrouwd, neen ik en trouwde niet.

93.

Slaapliedje.

H. Vandermeij.

Andr. v. Tetterode.

1.

Slape nu, slape nu....

Alle zoete kinderkens slapen nu.

Kindjes, die wakker zijn, worden er moe.

Toe nu. Doe nu... Doe nu de oogjes toe!

2.

Toe dan nu, toe dan nu....

Liefke, Gods englen die hoeden u,

Zij zullen u voeren naar droomeland toe

Doe nu — toe nu, doe nu de oogjes toe!

3.

Zacht dan nu, zacht dan nu....

Slaap maar mijn kindje, wij wachten u,

Moederken die wordt het wachten niet moe.

Doe nu, toe nu.... doe dan de oogjes toe!

94.

Daar zaten zeven kikkertjes.

Johan de Veer.

1.

Daar zaten zeven kikkertjes,

Al in een boerensloot.

De sloot was toegevroren,
Ze lagen hallef dood.
Ze kwekten niet, ze kwaakten niet
Van honger en verdriet.
Daar zaten zeven kikkertjes
Al in een boerensloot.

2.

De jongste, die een wijsneus was,
Zei tot zijn kameraads :
„Die malle nachtegalen,
Wat hebben die een praats !
Was eerst het ijs maar in den dooi,
Wij zongen eens zoo mooi !”
Daar zaten, enz.

3.

De milde lieve lente kwam....
Zij kwaakten de oude wijs ;
Als zij dat zingen noemen,
Wensch ik ze weer in 't ijs ;
Ik geef die kikkers allemaal
Voor eenen nachtegaal.
Daar zaten, enz.

95.

Sint Nicolaas.

1.

J. P. Heije.

J. Viotta.

Zie de maan schijnt door de boomen,
Makkers staakt uw wild geraas.
't Heerlijk avondje is gekomen,
't Avondje van Sint-Niklaas.
Van verwachting klopt ons hart,
Wie de koek krijgt, wie de gard. bis.

2.

O wat pret zal 't zijn te spelen,
Met dien bonten narlekijn,

90

Eerlijk zullen we alles deelen,
Suikergoed en marsepijn.
Maar o wee, wat bittere smart,
Kregen wij voor koek een gard. bis.

96.

Klein Vogelijn.

Johan de Veer.

1.

Klein vogelijn op groenen tak,
Wat zingt g'een lustig lied !
Wij hebben in ons heele boek
Zoo'n vroolijk wijsje niet.
O ! zeg ons, zeg ons, aardig beest { bis.
Wie toch uw meester is geweest.

2.

Zoo zuiver zingt gij en zoo hoog,
Zoo keurig in de maat,
En 't hart dat popelt ons van vreugd,
Wanneer uw keeltje gaat. { bis.
O ! zeg ons, enz.

3.

Voorzeker is 't de goede God,
Die 't u heeft toebetrouwd,
Opdat gij aan der blinden oor
Zijne goedheid melden zoudt.
O ja, wij weten 't, aardig beest, { bis.
Dat God uw meester is geweest.

97.

Voorspelling.

Lambrecht Lambrechts.

Em. Hullebroeck.

1.

Verkondig, koekoek in het hout,
Na hoeveel jaren mijn broeder trouwt.
Ik weet, gij zijt een toovenaar
En elke roep beduidt : een jaar.

91

Welaan, gij kent mijn broeder wel?
Voorspel zijn lot, ik tel.

(De koekoek roept).

Zoodus, mijn broeder trouwt na 't derde jaar...
Het wachten valt hem niet te zwaar!

2.

Verkondig, koekoek in het hout,
Na hoeveel jaar mijn zuster trouwt.
Ik weet, gij zijt een toovenaar
En elke roep beduidt: een jaar.
Welaan, gij kent mijn zuster wel?
Voorspel haar lot, — ik tel,

(De koekoek roept)

Zoodus, mijn zuster trouwt na 't eerste jaar...
Ik wou dat ik mijn zuster waar!

3.

Verkondig, koekoek in het hout,
Wanneer ben ik, ik zelf getrouwd?
Ik weet, gij zijt een toovenaar
En elke roep beduidt: een jaar.
Welaan, gij kent mijn trouwlust wel?
Voorspel mijn lot, — ik tel.

(De koekoek roept)

Zoodus, gij stelt mij uit voor zeven jaar!....
Dat mij.... dat mij de Hemel spaar!

98.

Het leven een pijpken.

Fr. Drijvers.

B. Raes.

1.

„Wat is het leven?” klonk de vrage
Bij geleerden vaak gehoord;
't Antwoord zocht ik in geen boeken,
Maar toch geef ik 't fijne woord:
't Leven, zeg ik mijne vrienden,
Is een pijpken van een cent;

92

En 't bewijs dat gaat gij hooren,
Houdt het in uw hart geprent.
Vrienden, trekt aan 't pijpken voort, } bis.
Wijl gij naar mijn liedje hoort.

2.

't Is zoo'n lief en breekbaar dingsken:
't Pijpken gaat met u steeds rond,
Maar een sprong, een draai, een stootje,
't Ligt in stukken op den grond.
Vrienden, vrienden, kent gij 't leven?
Weet gij dat wij pijpken zijn?
Ach! een stootje maar, een windje,
't Slaat ons huisje kort en klein.
Trekt dan aan uw pijpken voort,
Maar voorzichtig, lijk 't behoort. } bis.

3.

Ach! hoe zoet een pijpentreksken!
Maar wie, licht nog zonder baard,
Al 't genot ineens wil zwelgen....
Wee dan, jonge gulzigaaru!
Ja, mijn vrienden, zoe is 't leven:
't Biedt soms lekkre trekskens aan:
Doch wie gulzig wil genieten,
Duur komt hem 't genot te staan.
Trekt dan maar aan 't pijpken voort, } bis.
Doch met mate, lijkt 't behoort.

4.

Van één cent maar is een pijpken,
Doch, hebt ge echte tabaksoort,
't Zendt een zuiveren rook ten hemel,
't Spreidt een geur die elk bekoort.
Jongens, nietig is het leven,
Weet, wij zijn geen groote Jans,
Doch ons werk kan opwaarts klimmen,
Nedrig spreiden geur en glans.
Blaast uw rook uit 't pijpken voort, } bis.
Opwaarts, opwaarts, lijk 't behoort.

93

Is dan eens ons pijpken ledig,
 Is 't eens uitgesmoord voor goed,
 Dan, dan leggen wij het neder,
 Met geen droef, maar blij gemoed ;
 En geheel doorrookt van deugden,
 Bij Hem die 't maakte in zijn hand,
 Beter dan op moeders kasse,
 Licht het ginds in 't beter land.
 Trekt dan aan uw pijpken voort,
 Dat het uitga lijk 't behoort. } bis.

99.

De blauwe kiel.

Fr. de Potter.

1.

'k Was nog een knaap en vrij van alle zorgen,
 Verzot op 't spel, in klucht en poetsen sterk,
 Wanneer tot mij, op zekren goeden morgen,
 Mijn vader sprak: „Kom jongen, mee aan 't werk!
 Ik wordt al oud, 'k voel mij de kracht begeven;
 Wees vlijtig, kind! en leer alras uw stiel,
 Zoo kunt ge mij en moeder hulpe gaven: } bis.
 Kom, jongen, mee! daaris 'nen blauwen kiel!”

2.

Ik volgde droef, doch zonder tegenspreken,
 En weenend ging ik vaders werkplaats in,
 Doch spoedig was mijn kindersmart geweken,
 En zong ik ook een liedje, blij van zin,
 Bij 't daaglijks werk werd mij het leven lustig,
 Een nieuwe zon rees op in mijne ziel,
 En nooit voorheen was mijn gemoed zoo rustig, } bis.
 Al droeg ik maar 'nen simplen blauwen kiel!”

3.

Wel is er soms een aantal kale heeren,
 Dat op mijn kiel verachtelijk nederziet ;

Toch kan men mij daarover niet verneeren,
 En 'k ga voor hen uit mijnen weg ook niet,
 'k Ben nederig als alle werkmanszonen,
 Maar eerloosheid was nooit in mijne ziel,
 En 'k mag aan elk mijn aangezichte toonen } bis.
 Al draag ik slechts 'nen simplen blauwen kiel!”

4.

De Vlaamsche deugd, die ben ik nimmer moede,
 De Vlaamsche klucht, heb ik steeds bij der hand
 Mijn herte klopt voor 't schoone en voor 't goede,
 Ik kniel voor God en ik bemin mijn land!
 O! waagt hier ooit een vreemdeling te komen,
 De vrijheidszucht ontvonkt in mijne ziel ;
 De werkmans zal noch zweerd noch boeien

(schromen, } bis.
 En 'k trek dan op met mijnen blauwen kiel!”

100.

Een reisje naar Brussel.

A. de Weert.

A. Janssens.

1.

Wie graag eens een Reisje naar Brussel zou doen,
 Die kan het zich leelijk beklagen,
 G'hebt om te beginnen een kaartje van doen,
 En ge stapt in den stoomenden wagen,
 En ge rijdt en ge staat en ge rijdt,
 En ge staat weer, en ge rijdt en ge zijt
 Aan de statie met zwaar ornamenten,
 En ge wordt er ontvangen door kerels in 't wit, } bis.
 Met Fransche complimenten.

2.

Ze schreeuwen : Mosjeu ! par ici en par là
 Mosjeu ! voulez vous vigilante ?
 En Mosjeu patati ! en Mosjeu patata !
 Ja zoo klinkt het langs honderden kanten.
 La Kronik ! la Gazette novell' !
 L'indépendance ! l'Echo de Bruksel !

Roepen jongens en vrouwen en venten!
Gazetten à cinq et à deux centimes!
Met Fransche complimenten. } bis.

3.

Ge zet u wat neer, en van al wat gij hoort
Zal 'k nu ook een staaltje gaan geven:
Het Vlaamsch, daar vertelt ge maar weinig van
(voort,

Want op d'honderd ge vindt er geen zeven,
Die nog spreken de Brabantsche taal:
't Is op zijn Fransch, savez vous, allemaal,
Van het ketje dat leeft op zijn renten
Totden kleinsten schavuit, het is; keskeje vous! } bis.
Met Fransche complimenten.

4.

G' hebt honger, ge komt in een soort van hotel,
En ge vraagt om het middagmaal t'eten.
Ze brengen u soep — à la graiss' de chandell'!
Met gebraden ajuin.... ge moet weten,
Dat is, soupe à la dit! à la dat!
En een stuk frut met gestampte patat,
En wat appelplamei met korenten:
Dat wordt u verkocht voor een koningsgerecht } bis.
Met Fransche complimenten.

5.

Als 's avonds de trein u naar huis toe voert me
Klinkt 't Fransch nog altijd in uw ooren:
En voiture! attention! numéro 7 partez!
Krijgt ge van de bedienden te hooren;
En ge denkt in uw eigen: 't Is schand
Hoe 't Vlaamsch veracht wordt in de hoofdstad
(van 't Land!

Boven Brussel met zijn monumenten
Stelt ge uw Vlaamsche stad, waar Goddank me
(niet dweept. } bis.
Met Fransche complimenten.

ZANGBOEKJE